

De oordelen Van God

22 overdenkingen over de opvoedende en ontfermende werking van God oordelen
Hein de Haan

INHOUDSOPGAVE

1. Inleiding op de oordelen van God in het lied van Mozes	4
2. Gods Oordeel Doodt & Doet Herleven	6
3. Verkwikt Door Gods Oordeel	8
4. De Grote Soeverein	10
5. Yahweh, De Rots Van Hun Redding	12
6. God maakt met Zijn oordelen jou en mij volmaakt!	14
7. Genade In Gods Oordeel	16
8. De Rechtvaardige God Is Trouw & Zonder Onrecht	18
9. Vreselijk Te Vallen In Gods Handen	20
10. God, het verterende vuur	22
11. Profetische Weg Van Het Verkeerde Geslacht	24
12. Romeinen, Gods Toorn	26
13. Verwoesting Van Jeruzalem	28
14. Gods Goedertierenheid Wijkt Niet In Zijn Oordeel	30
15. Gods Genadig Oordeel Met Een Goed Einde	32
16. Israël, De Parel In Gods Hand	34
17. Verkocht Worden Uit Genade	36
18. Voor Niets Verkocht. Voor Niets Vrijgekocht!	38
19. De Antichrist	40
20. Twee Beesten	42
21. De Wijnstok & De Ware Wijnstok	44
22. Afsluitende studie van deze serie	46

1. Inleiding op de oordelen van God in het lied van Mozes

Wat gaan we doen in deze serie studies? We willen ons concentreren op het lied van Mozes, zoals we die terugvinden in Deuteronomium 32.

Ik was nog maar net begonnen aan dit hoofdstuk, toen ik ontdekte dat dit een mateloos populair Bijbelhoofdstuk geworden is vanwege een hel- en verdoemenis-preek uit 1741 door ene Jonathan Edwards, specifiek gebaseerd op dit Bijbelhoofdstuk. Mocht je die toespraak willen opzoeken, dan is die op het internet zeer makkelijk terug te vinden onder de titel: “Zondaars in de handen van een toornend God”.

Mijn doel is niet om iedereen de stuipen op het lijf te jagen zoals bij zo'n angstprediking, maar om zo letterlijk mogelijk de tekst van dit hoofdstuk door te lopen waardoor we met het gezag van de Schrift zelf ontdekken wie en hoe God werkelijk is.

Het lied van Mozes. Opvallend is hoe vaak het oordelen door Yahweh hierin voorkomt.

Deuteronomium 32:3-4 Ik [Mozes] zal de naam Yahweh proclameren; geeft grootheid onze God, de Rots, wiens werk volkomen is, omdat al Zijn wegen oordeel zijn; een God van trouw, zonder onrecht, rechtvaardig en waarachtig is Hij.

Deuteronomium 32:22 Een vuur is in Mijn toorn ontstoken, het brandt tot in de diepten van het dodenrijk; het verteert de aarde met wat zij opbrengt en verzengt de grondvesten van de bergen.

Deuteronomium 32:35-36 Mij komt de wraak toe en de vergelding tegen de tijd, dat hun voet zal wankelen, want de dag van hun verderf is nabij, snel komt nader wat over hen is beschikt. Yahweh zal Zijn volk oordelen en Zich ontfermen over Zijn knechten;

Deuteronomium 32:39-41 Ziet nu, dat Ik, Ik het ben, daar is geen God, behalve Mij. Ik dood en doe herleven, Ik verbrijzel en Ik genees, en niemand is er die redt uit mijn macht. Voorwaar, Ik hef Mijn hand ten hemel en zeg: Zowaar Ik in eeuwigheid leef: als Ik Mijn bliksemend zwaard wet, en Mijn hand grijpt naar het gericht, dan zal Ik wraak oefenen aan Mijn tegenstanders, en vergelding brengen over wie Mij haten.

Deuteronomium 32: 43 Jubelt, jullie natiën, om Zijn volk, want Hij wreekt het bloed van Zijn knechten, Hij oefent wraak aan Zijn tegenstanders en verzoent Zijn land, Zijn volk.

Deuteronomium 32 is dan wel geliefd onder hel en verdoemenispredikers, dat soort predikers gaan echter voorbij aan de centrale tekst die je boven dit hoofdstuk zou kunnen plaatsen:

Deuteronomium 32:9 Het deel van Yahweh is Zijn volk, Jakob is het Hem toegemeten erfdeel.

O ja, God gaat in oordelen met Zijn volk om, maar niet om Zijn erfdeel voor altijd in het vuur te laten verteren. Die oordelen zijn er om Zijn erfdeel er gelouterd als fijn goud uit naar boven te laten komen.

Deuteronomium 26:19 Hij zal jullie verheffen tot een lof, een naam en een sieraad, boven alle volken die Hij geschapen heeft en dan zullen jullie een volk zijn, geheiligd aan Yahweh, jullie God, zoals Hij gezegd heeft.

Titus 2: 14 Hij heeft Zich voor ons gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken.

Dit lied van Mozes (Deuteronomium 32) was al besproken in het voorgaande hoofdstuk van Deuteronomium:

Deuteronomium 31: 19 Schrijf dit lied op en leer het de Israëlieten, leg het hun op de lippen, opdat dit lied Mij tot getuige zij tegen de Israëlieten.

Deuteronomium 31: 21 Wanneer veel rampen en benauwdheden hen treffen, dan zal dit lied tegen hen getuigenis afleggen,

Deuteronomium 31: 22 Toen schreef Mozes dit lied op en leerde het de Israëlieten.

Deuteronomium 31: 30 Toen sprak Mozes ten aanhoren van de hele gemeente van Israël de woorden van dit lied ten einde toe.

Dit lied neemt een heel speciale plek in. Het staat namelijk tussen het definitieve einde van de dienst van Mozes en de start van de dienst van Jozua. De dienst van Mozes staat feitelijk voor de hele bediening van de wet. Mozes had het volk niet in de rust kunnen brengen, dat zou Jozua doen. De poging om in

eigen kracht de wet te houden zou het volk Israël ook nooit in de rust brengen. De ware Jozua, Christus Jezus, zal het volk eens werkelijk in de rust brengen. Paulus werkt dat gegeven uit in de enige brief van zijn hand dat specifiek aan het volk Israël was gericht: De Hebreëen.

Een wel heel duidelijke aanwijzing dat we hier niet met een menselijk geschrift te maken hebben is wel het feit dat gelijk bij deze overdracht van dienst al een zeer somber beeld getekend wordt van het volk. *Deuteronomium 31: 29 Ik weet, dat jullie na mijn dood zeer verderfelijik handelen zullen en afwijken van de weg, die ik jullie geboden heb; daarom zal na verloop van tijd het onheil over jullie komen, wanneer jullie doen wat kwaad is in de ogen van Yahweh en Hem krenken door het maaksel van jullie handen.*

Een menselijk auteur zou liever kiezen voor een succesverhaal. God tekent de werkelijkheid van ons menselijk handelen.

Dit is de tekening van het volk onder de dienst van Jozua, maar in het lied van Mozes zien we het profetisch perspectief hoe dit verder gaat in de verwerping door het volk van hun Messias en hoe God in oordelen toch tot Zijn doel komt met Zijn volk. Hij komt Zijn volk rechtzetten. Dat is ook precies de letterlijke betekenis van een rechtvaardig oordeel. Hoe dit volk ook zal afwijken. God verlaat hen niet. *Deuteronomium 31: 6 Yahweh, jullie God, zelf gaat met jullie mee; Hij zal je niet begeven en je niet verlaten.*

Deuteronomium 31: 8 Yahweh zelf zal voor jullie uit trekken, Hij zelf zal met je zijn, Hij zal je niet begeven en je niet verlaten;

2. Gods Oordeel Doodt & Doet Herleven

*Genesis 19:19 Zie toch, uw knecht heeft **GENADE** gevonden in uw ogen, en U hebt mij een grote **WELDAAD** bewezen door mij in het leven te behouden, maar ik zal niet naar het gebergte kunnen ontkomen, zonder dat het onheil mij achterhaalt en ik sterf.*

Het eerste woord ‘**genade**’ hier is opnieuw het Hebreeuwse zelfstandig naamwoord ‘*chen*’, dat genade, gunst en genegenheid betekent.

Het tweede zelfstandig naamwoord ‘*weldaad*’ is een nieuw Hebreeuws woord ‘*cheched*’, dat genade, goedheid, vriendelijkheid en getrouwheid betekent. Je zou kunnen zeggen: ‘*cheched*’ is genade in het bewijzen van genade.

Let nu op! In wiens ogen ontdekte Lot genade? Dat was bij de boodschappers. Lot sprak hier niet Yahweh aan, zoals Noach en Abraham dat deden. Lot had hier contact met de boodschappers die ook met Yahweh bij Abraham waren. Lot had inderdaad ook wel genade gevonden voor zijn redding. Daar zat echter geen persoonlijke omgang met Yahweh aan vast. Het verliep via anderen.

De naam “*Lot*” betekent “*bedekking*”. Op zich spreekt zijn naam dus al van het feit dat daar geen direct zicht op Yahweh was. De naam ‘*Lot*’ kan je ook vertalen met ‘*sluier*’. Hierin zien we eigenlijk al de bedekking, die tot nu toe op Israël rust omdat ze voor hun redding nog altijd op eigen werken blijven rekenen. Die bedekking wordt direct in Christus zelf weggenomen.

2Corinthe 3:13 - 18 Geheel anders dan Mozes, die een bedekking voor zijn gelaat deed, opdat de kinderen Israëls geen blik zouden slaan op het einde van hetgeen moest verdwijnen. Maar hun gedachten werden verhard. Want tot heden toe blijft dezelfde bedekking over de voorlezing van het oude verbond zonder weggenomen te worden, omdat zij slechts in Christus verdwijnt. Ja, tot heden toe ligt, telkens wanneer Mozes voorgelezen wordt, een bedekking over hun hart, maar telkens wanneer iemand zich tot de Heer bekeerd heeft, wordt de bedekking weggenomen.....En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Heer, die Geest is.

Lot was dus in zekere mate blind. Wat hij dan nog wel zag was via via. Tja, God opent en sluit ogen. Misschien nemen wij ook wel, net als Lot, er genoeg mee iets van Gods genade gevonden te hebben bij de bringers van de boodschap. Zij brachten inderdaad aan Lot de boodschap van genade. Hij vond die terug in hun ogen. Hij zegt zelfs ‘*jullie hebben mij een grote weldaad bewezen door mij in het leven te behouden*’. Dat is eigenlijk tamelijk zwak vertaald hier. Letterlijk zegt hij: ‘*jullie hebben de genade aan mij groot gemaakt*’. Hij had het blijkbaar niet eens verwacht gered te worden. Maar in dit voorbeeld zien we al dat die genade, die hij via via ontving, niet als overvloeierend rijk wordt ervaren. Er is zelfs in dit vers twijfel bij Lot over zijn eigen redding.

Yahweh had een schuilplaats uitgekozen voor Lot: De bergen. Wat blijkt nou? Lot gaat onderhandelen. Hij wil de schuilplaats, die God schenkt, inruilen. Lot vraagt om een andere plek ‘*Zoar*’, wat ‘*klein*’ of ‘*onbetekenend*’ betekent. Overvloeierende rijkdom van genade wordt ingeruild voor iets onbetekenends. In onze praktische ervaring van wat Gods genade voor ons in werkelijkheid werkt vinden we dat vaak te overweldigend, te groots en we nemen vroom in onze beleving genoeg met een eigen mindere keus.

De boodschap, die je alom kan beluisteren is meestal dat genade wijst op onze redding en absoluut niet meer. Ja, Lot is gered met zijn dochters. Maar waar we bij Noach en Abraham een actief werkende genade in hun verdere leven zagen ontbreekt bij Lot elk spoor daarvan. De genade die hij bij de boodschappers van Yahweh zag had Hem ertoe kunnen brengen om die Yahweh beter te leren kennen. Het zien in die ogen bleef echter bedekt. Wat Lot zag waren eigen mogelijkheden, eigen inspanningen, eigen oplossingen wat hem iets kleins opleverde. De redding van zijn eigen hachje.

Genade Is Zoveel Meer

Wat zijn we soms blij met redding alleen en vinden dat God daarin alleen al Zijn genade ontzaglijk groot heeft gemaakt. We bezingen die redding als '*amazing grace*', waar die verbazingwekkende genade van Yahweh zo onnoemelijk veel rijker is.

3. Verkwikt Door Gods Oordeel

Deuteronomium 32:1 Neig je oor, jullie hemelen, dan wil ik spreken, en de aarde zal de woorden van mijn mond horen.

Heel opvallend is dat de hemel direct aangesproken wordt door Mozes. Dat staat namelijk in de tweede persoon. De aarde moet het echter gewoon passief ondergaan. Taaltechnisch staat dat namelijk in de derde persoon. De proclamatie in vers 3 van de naam Yahweh door Mozes is dus feitelijk direct aan de hemel gericht. Die wordt dus blijkbaar opgeroepen ermee aan de slag te gaan. De aarde is daarin de passieve partij, die deze proclamatie ondergaat. Mozes wist dus blijkbaar maar al te goed hoe genade werkt.

Deuteronomium 32:1 Neig je oor, ..., ... zal ... horen.

Het oor neigen is een heel doelbewuste daad om alles nauwgezet te beluisteren. Het zullen horen kan zelfs met tegenzin je nog overkomen. Het bewust actieve werk vindt plaats in de hemelen. Het passief ondergaan vindt plaats op de aarde. De volgorde is ook in de eerste plaats de hemelen. Daar wordt het actieve werk verricht. Daarna zal de aarde het resultaat ondergaan van het werk van de hemelen.

Bij verkondigingen op bepaalde plekken vraag ik mezelf wel eens af of ze inderdaad de boodschap gehoord hebben. Dan merk ikzelf geen uitwerking van die woorden. Maar waar de houding op genade en genade alleen gericht is, daar mag de proclamatie in de eerste plaats op de hemel gericht zijn. O ja, God neigt Zijn oor. En dan zal Hijzelf wel maken dat de aarde hoort. Wanneer? Dat mogen we in Zijn handen laten.

Deuteronomium 32:3-4 Ik [Mozes] zal de naam Yahweh proclameren; geeft grootheid onze God, de Rots, wiens werk volkomen is, omdat al Zijn wegen oordeel zijn; een God van trouw, zonder onrecht, rechtvaardig en waarachtig is Hij.

Mozes proclameert Yahweh. Hij roept niet uit angst voor de omringende boze wereld de hulp van God in. Dat is totaal niet wat hier staat. Nee, Mozes staat hier als een heraut aan de hele hemel en via de hemel aan de hele aarde Yahweh te proclameren. Wow, dat moet een te gekke bezigheid zijn! Ik voel me al zo bevoorrecht dat ik via het internet een grote groep mensen bekend mag maken met de grandioze eigenschappen van God. Mozes mag dat hier voor het oor van de hele hemelen en aarde doen.

God zelf was al wat eerder begonnen bij deze Mozes met al Zijn heerlijkheden te proclameren.

Exodus 34:6-7 Yahweh ging aan hem voorbij en riep: Yahweh, Yahweh, God, barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw, die goedertierenheid bestendigt aan duizenden, die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft;

Nou Mozes heeft die barmhartigheid, genade, lankmoedigheid, goedertierenheid en trouw van Yahweh maar al te goed begrepen. Hier in Zijn lied toetert hij het uit naar de hele hemel en over de hele aarde. Alles is namelijk betrokken in die barmhartigheid, genade, lankmoedigheid, goedertierenheid en trouw van God. Gods hele oordeel zit daarin vervat.

Een proclamatie van Yahweh aan de hemelen met zijn uitwerking hier op aarde. Mozes staat hier op het punt afscheid te nemen van het leven. 120 jaar oud en hij staat vlak voor de dood. Dit mag hij dan als hoogtepunt van zijn leven meenemen. De heerlijk verfrissende werking hiervan tekent hij in het volgende vers:

Deuteronomium 32: 2 Mijn leer druipt als regen, mijn rede druppelt als dauw, als regenbuien op het jonge groen, en als regenstromen op het kruid;

Wij gingen in Nederland meestal schuilen voor een buitje en duurde het een beetje lang, dan gingen we er ook nog eens over klagen en zeuren. Typische Nederlands! Laatste jaren zit daar een kentering in. Dit jaar is de zomer zelfs subtropisch te noemen. Dus is ons klagen en zeuren net even op iets anders gericht. Maar we blijven Nederlanders.

Met ons veranderde klimaat krijgen we langzamerhand wat meer kijk op het woestijnklimaat waar Mozes mee te maken had. Nou, dan is zo'n buitje heerlijk verfrissend. Leven scheppend. De akkers worden groen. Alles gaat bloeien, de vruchten komen en de mensen fleuren ook nog eens op.

Zo vlak voor zijn overlijden was deze boodschap een heerlijke verfrissing voor Mozes, maar ook voor ons als we Gods profetisch programma met Zijn aardse volk lezen en mogen zien hoe Gods oordeel heen werkt naar een volkomen herstel van het volk. Verfrissend, verkwikkend oordeel!

Romeinen 15:32 Opdat ik, in blijdschap bij jullie gekomen met Gods wil, mij tezamen met jullie verkwikken mag.

1 Corinthe 16:18 Zij hebben mijn geest en die van jullie verkwikt.

2 Corinthe 7:13 Zijn geest is door jullie allen verkwikt.

Filimon 1:7 Ik heb veel vreugde en troost genoten in jouw liefde, omdat het hart van de heiligen door jou verkwikt is.

Zo wordt Mozes op deze hoge leeftijd ook gebruikt om zijn volk te verkwikken. Zo kan genade ook heerlijk in jou en mij werken.

Deuteronomium 32:3-4 Geeft grootheid onze God,

Naarmate we meer geconfronteerd worden met deze heerlijke proclamatie, krijgen we ook meer oog voor de grootheid van onze God. Praktisch zullen we dus steeds meer Zijn grootheid in ons leven toelaten. God zelf wordt niet groter door ons inzicht of door de rijke proclamatie van Wie Yahweh is.

Je hoort nog wel eens de oproep in evangelische kringen om God groot te maken. Elk weldenkend mens die begrijpt hoe groot God is, weet dat zoiets ons nooit zal lukken. Het gaat erom dat wijzelf door die proclamatie van Yahweh steeds meer oog krijgen voor Zijn grootheid.

Deuteronomium 5:24 Zie, Yahweh, onze God, heeft ons Zijn heerlijkheid en Zijn grootheid getoond,

Psalm 145:3 Yahweh is groot en zeer te prijzen, Zijn grootheid is ondoorgrondelijk.

Efeze 1:19 Hoe overweldigend groot Zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte van Zijn macht,

God zelf opent onze ogen voor Zijn grootheid.

Psalm 61: 3-4 U leidt mij op de Rots die mij te hoog zou zijn. Want U bent mij een schuilplaats geweest, een sterke toren tegen de vijand.

4. De Grote Soeverein

Deuteronomium 32:3-4 Geeft grootheid onze God,

Nee, het is dus niet dat wij God groot maken. Mozes krijgt hier een grandioos woord over Yahweh om te proclameren. Hij tekent de majesteit, de heerlijkheid en de grootheid van God. Al Gods wegen zijn oordeel. Wie God zo ziet erkent Zijn Soevereiniteit. Die erkent Gods grootheid in de gelukkige tijden van ons leven evenals in de afgrijselijke tegenslagen van het leven. Die blijft zien dat God groot is. Heel mooi wordt dat in de NBG in de volgende tekst beschreven:

Numeri 14:17 Laat de kracht van Adonai zich groot betonen,

De kracht van de Heer is een concreet feit, maar we kunnen er wel of geen oog voor hebben. Op heel veel Bijbelplaatsen wordt dit werkwoord vertaald met 'groot maken'. Dat is wat onze opwekkingscultuur onnadenkend zomaar heeft overgenomen. Wij brengen onze kinderen groot. Van baby's groeien ze op tot volwassen mensen. Dat is groot maken. Wat voor idee hebben we van God als we dit toepassen op onze Heer?

Door deze totaal foutieve weergave van dit werkwoord is het erkennen en zien van de majesteit, soevereiniteit en grootheid van onze God al helemaal uit de christelijke beleving verdwenen. Nu denkt men God groot te maken met opgeheven handen om daarna weer zelf voor die God aan de slag te gaan.

Oog krijgen voor de grootheid van God, betekent dat we zicht krijgen op de soevereiniteit van God. In de volgende tekstplaatsen zal ik gelijk de titel van de Heer regelrecht weergeven:

Lukas 2:29 Nu laat U, Despoot, Uw dienstknecht gaan in vrede, naar Uw woord,

Handelingen 4:24 U, Despoot, bent het, die geschapen hebt de hemel, de aarde, de zee en al wat daarin is;

2 Timotheus 2: 21 Hij zal een voorwerp zijn met eervolle bestemming, geheiligd, bruikbaar voor de Despoot, voor iedere goede taak gereed.

2 Petrus 2:1 Er zullen valse leraars komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, dat ze zelfs de Despoot, die hen gekocht heeft, verloochenen.

Judas 1:4 Er zijn zekere mensen binnengeslopen ..., die de genade van onze God in losbandigheid veranderen en onze enige Despoot en Heer, Jezus Christus, verloochenen.

Openbaring 6:10 Tot hoelang, o heilige en waarachtige Despoot, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen, die op de aarde wonen?

God is soeverein in al Zijn handelen. Hij doet alles naar Zijn wil. Die laatste tekst uit Openbaring plaatst die soevereiniteit direct in het licht van het hele profetisch handelen van God. Daar waar wij zicht krijgen op Zijn soevereiniteit erkennen we Hem ook als Despoot.

Het Griekse woord 'despotes' heb ik hier regelrecht weergegeven met 'Despoot'. Wat moeten we ons echter voorstellen bij een Despoot? Dat is een persoon met absolute macht, die dit ook willekeurig kan toepassen. Inmiddels heeft het despotisme als staatsvorm een negatieve lading gekregen. Zodra dit ook in menselijke handen komt is het feitelijk al gedoemd tot mislukking. (Is dat niet zo met alles wat in mensenhanden valt?) Wij mensen kunnen niet met macht omgaan omdat dit niet voortkomt uit liefde, maar machtswellust. Gods despotisme wordt echter aangedreven door wat Hij in wezen is: Liefde.

We zijn Zijn eigendom als schepsel.

Handelingen 4:24 U, Despoot, bent het, die geschapen hebt de hemel, de aarde, de zee en al wat daarin is;

We zijn Zijn eigendom dankzij Zijn verzoenend werk.

2 Petrus 2:1 De Despoot, die hen gekocht heeft,

In Zijn handen zijn we bruikbare werktuigen, waaraan Hij in genade werkt.

2 Timotheus 2: 21 Een voorwerp met eervolle bestemming, geheiligd, bruikbaar voor de Despoot, voor iedere goede taak gereed.

Hem erkennen als de Soeverein in ons leven betekent dat de genade krachtig werkt.

Judas 1:4 Mensen ..., die de genade van onze God in losbandigheid veranderen en onze enige Despoot en Heer, Jezus Christus, verloochenen.

Het zijn dus juist die mensen (gelovigen?), die de genade afwijzen en zelf aan de slag gaan voor God, die de Despoot en Heer, Jezus Christus, verloochenen. Zij ruilen de genade van God in voor losbandigheid, zelfs als dat zich in wettische verpakking aandient. Ze willen geen bruikbaar werktuig zijn voor de Despoot. Ze willen zelf werkzaam zijn voor God. Dat is dus blijkbaar losbandigheid. Dat is een verwerping van Gods despotisme.

Deuteronomium 32:3-4 Geeft grootheid onze God,

Natuurlijk kan je in zo'n losbandigheid nog altijd zingen: 'Wij verhogen U' of 'Wij maken U groot'. Dat heeft echter niks met deze proclamatie van Mozes te maken. Onze God is de grote Soeverein. Groter en hoger kan eenvoudigweg niet. Maar wij mogen steeds meer van die grootheid zien.

Colosse 1: 16-17 In Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; en Hij is voor alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem;

Mozes kreeg een blik in Gods soevereiniteit toen God aan hem voorbij trok.

Exodus 33: 19 Ik zal Mijn luister aan jou doen voorbijgaan en de naam van Yahweh voor jou uitroepen: Ik zal genadig zijn, wie Ik genadig ben, en Mij ontfermen, over wie Ik Mij ontferm.

Paulus legt de betekenis van deze uitspraak uit:

Romeinen 9: 15-16 Hij zegt tegen Mozes: Over wie Ik Mij ontferm, zal Ik Mij ontfermen, en jegens wie Ik barmhartig ben, zal Ik barmhartig zijn. Het hangt dus niet daarvan af, of iemand wil, dan wel of iemand loopt, maar van God, die Zich ontfermt.

Gods soevereiniteit toont ons Zijn grootheid en leert ons genade.

Dit hoofdstuk (Deuteronomium 32) is een heel hoofdstuk over Gods oordelend handelen met Zijn aardse volk Israël. Maar voordat alles als het ware op gang gezet wordt wijst Mozes in zijn proclamatie over Yahweh op de grootheid van God en daarmee op Zijn soeverein handelen. Wat komt dan openbaar? Gods ontferming en Gods barmhartigheid. In Gods oordelend handelen komt Zijn wezen, onvoorwaardelijke liefde, openbaar.

5. Yahweh, De Rots Van Hun Redding

Deuteronomium 32: 4 Ik zal de naam van Yahweh proclameren; geeft grootheid onze God, de Rots,

Vijf keer wordt Yahweh de Rots genoemd in dit hoofdstuk (vers 4, 15, 18, 30 & 31). Vijf is het getal van genade. Yahweh handelt met Zijn volk in genade, ook al is dit een hoofdstuk vol van het oordeel van God. Yahweh is de Rots.

In alle tumult waar wij als mensen doorheen gaan, en waar Mozes in dit lied ook ruimschoots over spreekt, is onze God een vaste zekerheid. Hij is en blijft ten allen tijde een krachtige bescherming, een veilige toevlucht. Hij staat vast als de Rots in Zijn werken. Hij staat vast als de Rots in Zijn wegen. Hij staat vast als de Rots in Zijn oordelen. Hij staat vast als de Rots in Zijn trouw. Hij staat vast als de Rots in Zijn rechtvaardigheid. Hij staat vast als de Rots in Zijn waarachtigheid. In al die oordelen, die Mozes in dit lied profeteert en die het volk Israël nog door zal gaan, zal God er voor Zijn volk zijn als een vaste beschermende Rots, hun toevlucht.

In dit lied van Mozes zijn al Gods wegen oordeel. Maar in al die wegen is God de Rots! In dat oordeel van God is en blijft God de Rots van Zijn volk. Misschien wel een beetje gek gezegd, maar voor dit aardse volk Israël is Yahweh feitelijk de Moeder.

Deuteronomium 32: 18 De Rots, die jou [Israël] verwekt heeft,

God is en blijft de veilige schuilplek, zoals Moeder altijd Moeder blijft. Je kan het nog zo verprutst hebben, maar Moeder blijft Moeder. Die God, die Yahweh, proclameert Mozes in zijn lied.

God is en blijft de vaste grond, de Rots, ook voor hen die onder dat oordeel zijn. God verandert niet. Dus begint Mozes zijn proclamatie van Yahweh, die in al Zijn wegen oordeel is, met de proclamatie dat Yahweh in al die wegen de veilige schuilplaats is. Het is de God van liefde, die Zijn genade ook werkt in Zijn oordeel.

Ook voor ons is God dwars door alles wat we in deze wereld ondervinden en in wat God ook in zijn oordelende liefde over ons brengt de vaste Rots, waar we onze rust, onze vrede, onze vastigheid mogen vinden.

1 Samuel 2:2 Er is niemand heilig gelijk Yahweh, want niemand is er buiten U, en er is geen Rots gelijk onze God.

2 Samuel 22:3 mijn God, de Rots, bij wie ik schuil,

2 Samuel 22:32 Wie is een Rots buiten onze God?

Ook hier heb je opnieuw precies hetzelfde als bij die grootheid van Yahweh. God is onze Rots. Hij is dat als we ons daaraan vastklampen in geloof. Hij is het ook nog steeds als we het vergeten. Hij is het zelfs als we er helemaal niet meer in geloven. God verandert niet. In dit lied beschrijft Mozes hoe het volk Israël haar Rots vergeet.

Deuteronomium 32:18 De Rots, die jullie verwekt heeft, hebben jullie veronachtzaamd en vergeten de God, die jullie heeft voortgebracht.

Maar daarmee is die Rots nog niet geweken. Zij waren God wel vergeten, maar God was hen niet vergeten. Hij ontfermde Zich. Hij deed herleven. Hij genas. De Rots blijft. Het genot is er echter alleen als je ogen ervoor open gaan.

Deze Rots staat ook nog eens solide als hun redding.

Deuteronomium 32:15 De Rots van zijn redding.

God wordt met name de redding van Israël genoemd. Al deze verschillende kenmerken worden over Yahweh geproclameerd door Mozes in zijn lied terwijl hij over de wegen van Yahweh spreekt als oordeel. Ook Jesaja tekent God als de redding van het volk en als hun Rots en burcht. Dat terwijl ze helemaal afgeweken waren.

Jesaja 17:10 Jullie hebben de God van jullie redding vergeten en aan de Rots, jullie burcht, hebben jullie niet gedacht.

Zij vergaten, maar God vergat niet. Hij bleef hun Rots. Hij bleef Moeder. Hij bleef hun redding.

Deuteronomium 32: 4 Onze God, de Rots,

Door alleen maar binnen de tekst van het Oude Testament te blijven zouden we natuurlijk een wezenlijke verwijzing missen. Letterlijk wijst onze tekst er feitelijk al op hoe belangrijk deze Rots wel is. Doordat één leettertje in dit Hebreeuwse woord net even groter dan gebruikelijk is, wijst de tekst eigenlijk dus op 'deze' Rots of 'die' Rots. Daarmee is dit die specifieke Rots of Steen van Israël geworden. Jakob had al naar deze opgestane Steen of Rots verwezen.

Genesis 28:18 De volgende morgen vroeg nam Jakob de steen die hij onder zijn hoofd gelegd had, stelde die tot een opgerichte [opstanding] steen en goot er olie bovenop.

Genesis 28:22 Deze steen, die ik tot een opgerichte steen gesteld heb, zal een huis van God wezen,

Deze Rots van Israël zou geslagen worden, waardoor het hele volk van God kon drinken.

Exodus 17:6 Ik zal daar voor je op de rots bij Horeb staan; dan zal je op de rots slaan en daaruit zal water te voorschijn komen, zodat het volk kan drinken.

Paulus legde onomstotelijk vast wie deze Rots van Israël was, die voor het volk geslagen werd opdat het hele volk te drinken had, die de dood is doorgestaan en is opgestaan en Wie tot een huis van God voor dit volk zou zijn.

1 Corinthe 10:4 Allen dronken dezelfde geestelijke drank, want zij dronken uit een geestelijke Rots, Die met hen meeging, en die Rots was de Christus.

In dit lied tekent Mozes profetisch hoe het volk Israël zich van deze Rots heeft afgewend en hoe het tot een steen des aanstoets en een rots der ergernis is geworden.

Romeinen 9:33 Ik leg in Sion een steen des aanstoets en een rots der ergernis,

1 Petrus 2:7 De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen en een steen des aanstoets en een rots der ergernis,

Eigenlijk vinden we de hele weg van Yahweh met Zijn verbondsvolk Israël terug in deze benaming van Yahweh als de Rots. Hij is de Moeder, uit wie ze geboren zijn. Hij is de Messias die veracht en verworpen is, de Steen die de bouwlieden hebben afgekeurd. Hij is naar het kruis verwezen, de geslagen Rots. Hij heeft de dood overwonnen en is opgestaan uit de dood, de opgerichte steen. Maar Hij is en blijft hun Moeder, hun verbergplek, hun plek van veiligheid en Degene bij Wie ze hun dorst kunnen lessen. Hij is en blijft hun redding, ook als al Zijn wegen met hen oordeel zijn.

6. God maakt met Zijn oordelen jou en mij volmaakt!

Deuteronomium 32: 4 De Rots, Wiens werk volkomen is, omdat al Zijn wegen oordeel zijn;

Zijn werk. Dit slaat zowel op Gods werkend handelen als op het werkproduct. Omdat Wiens (oftewel: Zijn) werk hier parallel staat aan Zijn wegen zal met name Zijn handelend optreden hier voorop staan. Het hele gedeelte gaat over Gods besturend oordeel.

Het hele werk van God is volmaakt. Was dat de schepping? Getuigt God van de schepping dat het volmaakt was?

Genesis 1:10-25 God noemde het droge aarde, en de samengevloede wateren noemde Hij zeeën. En God zag, dat het goed was.... En de aarde bracht jong groen voort, gewas, dat naar zijn aard zaad geeft, en geboomte, dat naar zijn aard vruchten draagt, welke zaad bevatten. En God zag, dat het goed was..... en om te heersen over de dag en over de nacht, en om het licht en de duisternis te scheiden. En God zag, dat het goed was.... Toen schiep God de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens, waarvan de wateren wemelen, naar hun aard, en allerlei gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God maakte het wild gedierte naar zijn aard en het vee naar zijn aard en alles wat op de aardbodem kruipt naar zijn aard. En God zag, dat het goed was.

Als we op zoek zijn naar het volkomene, het volmaakte, dan mag het duidelijk zijn dat het werk, wat hier 'goed' genoemd wordt, nog niet aan die hoge maatstaf voldoet. Het 'Volkomen' zijn, is in het Hebreeuws precies hetzelfde woord als 'gaaf' zijn. Hier komen een aantal teksten met precies hetzelfde Hebreeuwse woord:

Exodus 12:5 Een gaaf, mannelijk, eenjarig stuk kleinvee moet je nemen;

Exodus 29:1 Dit nu is wat je met hun zal doen, om hen te heiligen om voor Mij het priesterambt te bekleden: Neem een jonge stier, en twee gave rammen,

Zo kan je een hele lange waslijst maken met allerlei offerdieren. Alles wijst op Christus als het volkomen Lam van God.

Johannes 1:29 Zie, het lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt.

Johannes 1:36 Zie, het lam van God!

1 Petrus 1:19 Christus, ... een onberispelijk en vlekkeloos Lam.

Deuteronomium 32: 4 Wiens werk volkomen is, omdat al Zijn wegen oordeel zijn;

God zag dat de schepping goed was, maar niet perfect! Toch is Zijn werk perfect. Waarom? Omdat al Zijn wegen oordeel zijn. Al Zijn werken spreken feitelijk over dat grote plan van God.

Efeze 1:11 Het plan van Hem, die in alles werkt naar de raad van Zijn wil,

Efeze 3:11 Het plan van de aionen, dat Hij in Christus Jezus, onze Heer, heeft uitgevoerd,

Gods werk is perfect omdat Hij alles werkt naar de raad van Zijn wil. Het is zowel Christus verzoenend werk eens voor altijd, als dat dit Zijn wegen nu en tot aan de voltooiing zijn. Al die wegen zijn namelijk oordeel van God.

Nee, de schepping was nog onvolmaakt. In dat plan van God zat dus ook de satan. In dat plan zat dus ook dat nemen van die vrucht van de boom van de kennis van goed en kwaad. In dat plan zat de verwerping door het aardse volk van God van Messias Jezus. In dat plan zat het verraad door Judas.

In dat plan zat ook het definitief wegnemen van de zonde van de wereld. In dat plan zat de verzoening van alles en iedereen. In dat plan zat het herstel van Zijn aardse volk Israël. In dat plan zat het nieuwe

leven in een opgestane Heer. In dat plan zaten alle rijkdommen van genade. In dat plan zaten al Gods wegen die oordeel zijn.

En brengt God Zijn plan tot een goed eind? Sommigen twijfelen daaraan. Die denken dat God wel een plan heeft, maar de mens moet ook willen. De mens zou dan dus dat plan kunnen verijdelen. Ik vermoed dat dergelijke gelovigen de verhoudingen een beetje uit het oog zijn verloren.

Job 42: 1-2 Toen antwoordde Job Yahweh: Ik weet, dat U alles kan, en dat geen enkel plan van U wordt verijdeld.

Spreuken 19:21 De overleggingen in het hart van de mens zijn er veel, maar de raad van Yahweh, die zal bestaan.

Prediker 3:14 Ik heb ingezien, dat al wat God doet, voor eeuwig is; daaraan kan men niet toedoen en daarvan kan men niet afdoen; en God doet het, opdat men voor Zijn aangezicht zal vrezen.

Jesaja 14:27 Yahweh Zebaoth heeft een besluit genomen; wie zal het verijdelen? En zijn hand is uitgestrekt; wie zal haar afwenden?

Jesaja 46:10 Ik, die vanaf het begin de afloop verkondig en vanouds wat nog niet geschied is; die zeg: Mijn raadsbesluit zal volbracht worden en Ik zal alles doen waar Ik plezier in heb;

Daniël 4:35 Hij doet naar Zijn wil met de hemelse legers en de bewoners van de aarde: en niemand is er, die Zijn hand kan weerhouden of tot Hem kan zeggen: wat doet U nou?

Efeze 1:11 Het plan van Hem, die in alles werkt naar de raad van Zijn wil,

Deuteronomium 32: 4 Gods werk is volkomen, omdat al Zijn wegen oordeel zijn;

Gods plan houdt dus in dat Hij via de weg van oordeel tot Zijn doel komt. Hij heeft ons goed geschapen, met dit perspectief. Zijn volkomen werk in ons komt uitsluitend tot voltooiing via het volkomen gave Lam van God. We hebben deze weg van oordeel nodig om uitsluitend uit genade te leven.

Gods plan met Zijn aardse volk was volmaaktheid.

Mattheus 5:48 Jullie zullen dus volmaakt zijn, zoals jullie hemelse Vader volmaakt is.

Jakobus 1:4 De volharding moet volkomen doorwerken, zodat jullie volkomen en onberispelijk zijn en in niets te kort schieten.

Gods plan met ons als Lichaam van Christus is ook volmaaktheid.

Efeze 4:13 totdat wij allen de eenheid van het geloof, en van de volle kennis van de Zoon van God bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de groei van de volheid van Christus.

Paulus onderwijst ons ook met het oog daarop.

Colosse 1:28 Hem [Christus] verkondigen wij, wanneer wij ieder mens terechtwijzen en ieder mens onderrichten in alle wijsheid, om ieder mens in Christus volmaakt te doen zijn.

Om dit volkomen werk tot stand te brengen heeft Christus geroepen: ‘*Het is volbracht!*’ Je kan dit ook weergeven met: ‘*Het is volkomen gemaakt*’. Ons rusten in dit werk van God is waar Gods hele plan naartoe werkt, omdat Zijn wegen oordeel zijn. Proef je hoe dicht Gods oordeel bij Gods genade staat?

2 Corinthe 12:9 Mijn genade is genoeg voor jou, want de kracht wordt pas volkomen in zwakheid.

Deuteronomium 32: 4 Gods werk is volkomen,

7. Genade In Gods Oordeel

Deuteronomium 32: 4 Al Zijn wegen zijn oordeel;

We kunnen op allerlei manieren doordenken over Gods grote plan. We kunnen heel positief doordenken over Zijn oordeel. Maar naar de opvatting van velen betekent dit dat er een gruwelijk eind wacht voor hen die onder dat oordeel komen. Naar de opvatting van velen is dat oordeel van God niet louterend. God heeft niet, zoals goede ouders, de opvoeding van Zijn schepselen op het oog volgens die velen. Nee, Hij denkt bij Zijn oordeel, volgens alweer die velen, alleen maar aan een gruwelijke altijddurende wraak. Haat, geen liefde (wat God wezenlijk is), dat staat in dat oordeel centraal, volgens die velen.

Gods oordeel. Een altijddurende uitstorting van wraak zonder uitzicht. Dat is niet een Bijbels plaatje, maar wel de opvatting van velen. Voldaan kijken die velen om zich heen en vragen zich af: *'Wie heeft daarvan terug?'*

Nou, Degene die daarvan terug heeft is precies Diegene Die zij die afgrijselijke haat en wraakgedachten toedichten: God!

1 Samuel 12:22 Yahweh zal Zijn volk niet verstoten, om der wille van Zijn grote naam.

Psalm 77:7 Zal Adonai voor altoos verstoten, en niet meer goedgunstig zijn?

Psalm 94:14 Yahweh zal Zijn volk niet verstoten, en Zijn erfdeel niet verlaten;

Psalm 103:9 Niet altoos blijft Hij twisten, niet eeuwig zal Hij toornen;

Jesaja 54:7 Een kort ogenblik heb Ik jullie verlaten, maar met groot erbarmen zal Ik jullie bij Mij nemen;

Jesaja 54:8 In een uitstorting van toorn heb Ik Mijn aangezicht een ogenblik voor jullie verborgen, maar met eeuwige goedertierenheid ontferm Ik Mij over jullie, zegt jullie Losser, Yahweh.

Jesaja 57:16 k zal niet altoos twisten noch voor eeuwig toornig zijn, anders zou de geest voor Mijn aangezicht bezwijken, terwijl Ik toch zelf de levensadem heb gegeven.

Klaagliederen 3: 31-33 Niet voor eeuwig verstoet Yahweh. Want als Hij bedroefd heeft, ontfermt Hij Zich naar de grootheid van Zijn gunstbewijzen. Immers niet van harte verdrukt en bedroeft Hij de mensenkinderen.

Micha 7:18 Wie is een God als U, die de ongerechtigheid vergeeft en de overtreding van het overblijfsel van Zijn erfdeel voorbijgaat, die Zijn toorn niet voor eeuwig behoudt, maar een plezier heeft in goedertierenheid!

Jazeker, die velen die ervan overtuigd zijn dat Gods oordeel een uitleven van Zijn altijddurende wraak is, die zullen zich bij deze overgrote meerderheid van Bijbels geluid afvragen: *'Wie is die God?'* Nou, die God is Yahweh, de Verbonds-God van Israël, de God Die een plezier heeft in goedertierenheid. Die God is namelijk Liefde in wezen.

Oordeel is opvoeding tot afhankelijke kinderen. Oordeel is dus niet schenken wat verdiend is. Dan blijkt zelfs oordeel genade te zijn.

Deuteronomium 9:6 Weet dat Yahweh, jullie God, je dit goede land niet in bezit geeft vanwege jullie gerechtigheid; want jullie zijn toch zeker een hardnekkig volk.

Romeinen 11:6 Indien het nu door genade is, dan is het niet meer uit werken; anders is de genade geen genade meer.

Deuteronomium 32: 4 Wiens werk volkomen is, omdat al Zijn wegen oordeel zijn;

Gods werk is volkomen. Mozes ziet hier a.h.w. al het eindresultaat van Christus verzoenend werk.

1 Corinthe 15:28 Wanneer alles Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf Zich aan Hem onderwerpen, die Hem alles onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen.

Het eindresultaat van Gods werk aan ieder schepsel. Een perfect resultaat!

Gods handelen met jou, met mij, met je atheïstische buurman, met je lesbische collega, met je hindoeïstische leraar Engels, met die Islamitische terroristen, met die rechts radicale maatschappijhervormers, met die socialistische betweters, met die wettische kerkgangers en de alles beter wetende vinger op de neus drukkers, Gods handelen met al die mensen is namelijk geheel volgens de lijnen van opvoedende genade, oftewel oordeel. God vormt hier, God vormt daar, Hij kastijdt hier, Hij sluipt ze daar, alles werkt Hij naar de raad van Zijn wil. En dat is perfect!

Deuteronomium 32: 4 Zijn werk is volkomen, omdat al Zijn wegen oordeel zijn;

Hier, in het lied van Mozes, tekent Yahweh Zijn weg met het volk Israël. Zij weken af. Ze gingen een eigenwillige weg. Ze gaven zich zelfs over aan andere goden. God roept het uit dat de wraak Hem toekomt en dat er vergelding komt. Hij doodt ook inderdaad, maar doet dan ook herleven. Hij verbrijzelt ook inderdaad, maar Hij geneest dan ook weer. Dat is Zijn volkomen werk omdat al Zijn wegen oordeel zijn.

Deuteronomium 32: 4 Omdat al Zijn wegen oordeel zijn;

Wat heeft Gods Woord, de Bijbel, verder nog te zeggen over 'Al Zijn Wegen'?

Deuteronomium 10:12 Nu dan, Israël, wat vraagt Yahweh, jullie God, van jullie dan Yahweh, jullie God, te vrezen door in al Zijn wegen te wandelen;

Deuteronomium 11:22 Als jullie ... Yahweh, jullie God, liefhebben en in al Zijn wegen gaan en Hem aanhangen,

Jozua 22:5 Dat jullie Yahweh, jullie God, zouden liefhebben, in al Zijn wegen wandelen,

2 Kronieken 17:6 Met een moedig hart bewandelde hij de wegen van Yahweh,

Psalm 138:5 Zij zullen zingen van de wegen van Yahweh, want de heerlijkheid van Yahweh is groot.

Psalm 145:17 Yahweh is rechtvaardig in al Zijn wegen, goedertieren in al Zijn werken.

Spreeken 10:29 De weg van Yahweh is een beschutting voor de oprechten, maar onheil voor de bedrivers van ongerechtigheid.

Gods werken zijn volmaakt omdat al Zijn wegen oordeel zijn. Gods weg is de beste. Dat zingen we altijd. Maar zodra er stormen opsteken, er ziekte in het spel komt, alles ons uit handen geslagen wordt, dan is nog steeds Gods weg de beste, ook al is dat inclusief die ellende. Het is goed om Gods soevereiniteit, Zijn grootheid, te erkennen. Dat opent onze ogen voor Zijn handelen in genade, ook dwars door bittere tegenslag.

8. De Rechtvaardige God Is Trouw & Zonder Onrecht

Deuteronomium 32: 4 Een God van trouw, zonder onrecht, rechtvaardig en waarachtig is Hij.

Een prestatiechristen zal niet zo snel deze kenmerken van God verbinden aan een God die oordeelt. Het is altijd het één of het ander in de 'christelijke' verkondiging. Of je hebt het verknalt en dat kom je oog in oog met de oordelende God. Nou berg je dan maar! Dan is er geen plek voor trouw, rechtvaardigheid en waarachtigheid. Maar leef je naar de wil van God, dan krijg je niet te maken met de oordelende God. Dan is Hij trouw, rechtvaardig en waarachtig voor je. Wat een lariekoek hè? Als je ziet dat de Bijbel die beide kanten van God in één beschrijving plaatst.

God is trouw, al ben ik ontrouw.

Romeinen 3:3 Als sommigen ontrouw geworden zijn, zal dan hun ontrouw de trouw van God tenietdoen?

1 Thessalonica 5:24 Die je roept, is trouw; Hij zal het ook doen.

2 Thessalonica 3:3 Wel trouw is de Heer,

2 Timotheus 2:13 Als wij ontrouw zijn, Hij blijft trouw, want Zichzelf verloochenen kan Hij niet.

Waarom willen we blijkbaar niet aan Gods liefde en trouw, ook als wij het verprutsen? God is een God van trouw terwijl al Zijn wegen oordeel zijn. Nee, juist daarin blijkt Zijn trouw. Als wij het af laten weten, gaat Hij door. Hij gelooft namelijk in jou en ziet een perfect werk. Daarom komt Hij met Zijn oordeel om dat er ook uit te krijgen.

Wat houdt een prediking van een God, die Zijn trouw aan de kant zet omdat wij niet trouw zouden zijn gebleven, nog in? Wat is zo'n verkondiging niet een verschrikkelijke afgang ten opzichte van het beeld dat de Bijbel ons geeft van Yahweh. Wij mogen deze Yahweh proclameren, die een veilige Rots is midden in het oordeel, wiens werk volkomen is omdat Hij plannen van liefde met ons heeft, een God die trouw is, ook als wij het helemaal verprutsen.

Deuteronomium 32: 4 Een God van trouw, zonder onrecht,

God is zonder onrecht, proclameert Mozes dan verder. In eerste instantie lijkt dit zo'n open deur. Natuurlijk is God zonder onrecht! Hoezo natuurlijk? Wanneer er aan het oordeel van God gedacht wordt binnen de christenheid, wat voor God wordt er dan getekend? Toch zeker een God die Zijn macht gebruikt puur om macht te tonen, een God die uit is op rigoureuze machtsontplooiing. Als dan iedere tong zal belijden dat Hij Heer is, dan ziet vrijwel heel het christendom hier de zware druk waarmee God de ongelovigen onder pressie zet. Puur een dictator tekenen ze! Quantanamo Bay is er niks bij. Een God, die gaat 'waterboarden' of erger, puur om elke knie maar gebogen te krijgen. Hoezo vanzelfsprekend dat God zonder onrecht is?

Na het uitspreken dat Gods wegen oordeel zijn komt dus de eerste invulling dat dit plaatsvindt in trouw. De tweede invulling van dit oordeel van God is dat Hij zonder onrecht is. Nee, geen gewelddadige machtsdictatuur. Net als bij Paulus overweldigt God met liefde en genade. Voor het buigen van iedere knie en het belijden door iedere tong worden dan ook uitsluitend uitdrukkingen gebruikt die volledige vrijwilligheid en spontaniteit aangeven. Geen onrecht waardoor God aan Zijn eer komt.

Deuteronomium 32: 4 God ..., ..., rechtvaardig ... is Hij.

God is rechtvaardig in Zijn oordeel. Nou moet je eens goed opletten wat er vrijwel onmiddellijk gebeurt bij het lezen van een rechtvaardig oordeel. Vrijwel iedereen binnen de christenheid plakt daar direct het beeld van een woedende God, die wraak zoekt te nemen op allerlei slechte zaken, op.

Wat is rechtvaardig handelen volgens de Bijbel?

Psalms 37:21 De rechtvaardige ontfermt zich en schenkt.

*Psalm 112:5 De man die zich ontfermt en uitleent, (is de man) die zijn zaken recht behartigt;
Psalm 112:9 Hij deelt uit, hij geeft aan de armen, zijn gerechtigheid houdt stand,
2 Corinthe 9:9 Hij heeft uitgedeeld, aan de armen gegeven, zijn gerechtigheid blijft.*

Ja, we weten precies wat het betekent dat Jezus arm is geworden om ons rijk te maken. Hij ontfermde zich en deelde uit aan de armen. Wij brengen dat onder de noemer van Gods liefde en genade. We hebben niet zo de neiging om dat onder de noemer 'gerechtigheid' of 'rechtvaardigheid' te plaatsen. Dat doet de Bijbel wel.

Romeinen 3:21-22 Thans is buiten de wet om gerechtigheid van God openbaar geworden, waarvan de wet en de profeten getuigen, en wel gerechtigheid van God door het geloof van Jezus Christus,

Genade en Gods liefde noemen we dat. Helemaal gelijk, maar de Bijbel noemt dit ook rechtvaardigheid.

Yahweh is de God, wiens wegen oordeel zijn en die daarin rechtvaardig is. Dat staat Mozes in zijn lied te proclameren. En dan komt Yahweh met Zijn oordeel over het aardse volk Israël. Wow! Natuurlijk kunnen we dan een aardig aantal heftige teksten vinden om mensen die moeite hebben met het geloof de stuipen op het lijf te jagen.

Uit angst kunnen we dan proberen hen naar God uit te drijven. Dat heeft echter niks met die wegen van God te maken, die oordeel zijn. Dat heeft ook totaal niks met de rechtvaardigheid van God in dat oordeel te maken. Laten we eens in een ander profetisch Bijbelgedeelte kijken om te ontdekken wat Gods rechtvaardig oordeel voor dit aardse volk bewerkt:

Jesaja 45: 23-25 Voor Mij zal elke knie zich zal buigen, dat bij Mij elke tong zal zweren. Alleen bij Yahweh, zal men van Mij zeggen, is gerechtigheid en sterkte, ... ; in Yahweh wordt het hele nakroost van Israël gerechtvaardigd en zal het zich beroemen.

Deze Yahweh, de God Wiens werken volmaakt zijn omdat Zijn wegen oordeel zijn, Deze Yahweh is rechtvaardig. Dat proclameert Mozes aan de hemelen en de aarde. God is rechtvaardig. Dat wil heel letterlijk zeggen dat God alles recht zet. Dat is precies waar God mee bezig is in Zijn soevereiniteit. Ook in dit lied van Mozes. Bij wat voor volk?

*Psalm 78:8 Een weerbarstig en weerspannig geslacht,
Mattheus 17:17 Ongelovig en verkeerd geslacht,
Lukas 9:41 Ongelovig en verkeerd geslacht,
Filippi 2:15 Een ontaard en verkeerd geslacht,*

Deuteronomium 32: 5 Een verkeerd en vals geslacht.

Dit geslacht was verdraaid. Ze lag a.h.w. in duizenden kronkels. Maar Yahweh is de God, Wiens werken volmaakt zijn omdat Zijn wegen oordeel zijn en die alles recht zet, dus ook dit verkeerd en vals geslacht.

9. Vreselijk Te Vallen In Gods Handen

Deuteronomium 32: 4 God ..., ..., rechtvaardig en waarachtig is Hij.

De gedachte dat Gods rechtvaardigheid aangeeft dat Hij de mens precies datgene geeft wat hij of zij verdient, is een manier van denken dat op het niet Bijbelse juridische denken is gebaseerd. Daarin is geen plek voor genade, ontferming of barmhartigheid. Genade verdien je niet. Genade ontvang je. Iemand die verklaart dat een bepaald persoon het zo bont gemaakt heeft, dat hij of zij geen genade meer verdient, die heeft niks begrepen van genade. Zo begrijpt iemand die in rechtvaardigheid een juridische term ziet niets van Gods rechtvaardigheid. God zet de zaken recht en Zijn drijfveer is Liefde.

Deuteronomium 32: 4 God ..., waarachtig is Hij.

Dat is weer zo'n kenmerk van Yahweh.

Psalm 25:8 Goed en waarachtig is Yahweh;

Psalm 92:15 Verkondig dat Yahweh waarachtig is,

Romeinen 3:4 God waarachtig en ieder mens leugenachtig,

Zo kennen wij Christus Jezus ook persoonlijk:

Mattheus 22:16 Wij weten, dat U waarachtig bent en de weg van God in waarheid leert,

Markus 12:14 Wij weten, dat U waarachtig bent,

1 Johannes 5:20 Wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en heeft ons het verstand gegeven, dat wij de Waarachtige kennen; en wij zijn in de Waarachtige, namelijk in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het Leven van de aïon.

Ook is Gods weg in het oordeel rechtvaardig en waarachtig.

Openbaring 15:3 Heer God, Almachtige; rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, U, Koning van de volkeren!

Openbaring 16:7 Heer God, Almachtige, Uw oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig.

Openbaring 19:2 Waarachtig en rechtvaardig zijn Zijn oordelen,

Gods oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig. Een goede afsluiting van onze behandeling van de eerste vier verzen van dit oordeels-hoofdstuk in de Bijbel: Deuteronomium 32.

Het feit dat God liefde is en dat Hij Zijn wezen ook niet verloochent als Hij oordeelt blijkt helaas vaak niet zo goed te vallen bij gelovigen. Zo kreeg ik te horen dat onze God een toornende God is. Inderdaad, helemaal mee eens. God is een verterend vuur wordt me voor de voeten geworpen. Jazeker, dat leert de Schrift duidelijk. In onze volgende studie in deze serie schuif ik dit onderwerp "God is een verterend vuur" er daarom ook even tussen.

Ik kreeg ook te horen dat het vreselijk is om in de handen van de levende God te vallen.

Gods toorn is in onze behandeling van deze start van Deuteronomium 32 al meermalen ter sprake gekomen en zal nog meermalen in de resterende teksten van dit hoofdstuk naar voren komen.

Wij hebben de neiging echt kwaad te doen wanneer wijzelf toornig, oftewel boos, zijn. Gek genoeg verwachten we dat dan welhaast vanzelfsprekend bij God ook. Maar zo zit God niet in elkaar.

Psalm 4:4 Wees toornig, maar zondig niet;

Wij neigen er zelfs toe om toorn van God als iets negatiefs te zien, waar je niet van herstelt. Ook zo zit God niet in elkaar.

*Jesaja 12:1 Ik loof U, Yahweh, omdat U toornig op mij bent geweest;
Jesaja 57:16 Ik [Yahweh] zal niet altoos twisten noch voor eeuwig toornig zijn,*

Je kan wel zeggen dat negen van de tien keer dat de Bijbel spreekt over de toorn des Heren, oftewel de toorn van Yahweh, dit heel duidelijk spreekt van de opvoedende weg die God met Zijn aardse volk Israël gaat. Inderdaad spreekt de Bijbel veelvuldig (vele honderden keren) van die toorn van God, maar telkens tekent zich dan de opvoedende liefde van Vader voor Zijn kinderen af. Precies diezelfde functie die toorn ook in ons pedagogisch handelen als ouders heeft.

2 Kronieken 12:12 Omdat hij zich verootmoedigde, wendde de toorn van Yahweh zich van hem af, zodat Hij hem niet geheel en al te gronde richtte.

Doordat Gods toorn zich kenmerkt als genadige opvoeding zijn de twee schijnbaar tegengestelde uitingen ook in één motto gevangen.

*Psalm 30:5 Een ogenblik duurt Zijn [Yahweh] toorn, een leven lang Zijn welbehagen;
Psalm 77:9 Vergeet God genadig te zijn, of sluit Hij Zijn barmhartigheid in toorn toe?
Jesaja 60:10 In mijn [Yahweh] toorn heb Ik jullie geslagen, maar in Mijn welbehagen heb Ik Mij over jullie ontfermd.*

Toorn als opvoedende genade over Zijn aardse volk Israël. Zo tekent ook het Nieuwe Testament Gods toorn. Het geslacht Israël was verkeerd en verdraaid. Zij waren daarom dan ook onder de opvoedende toorn. Daar bleef degene die niet geloofde in Jezus als Messias ook onder.

Johannes 3:36 Wie aan de Zoon ongehoorzaam is, ..., ...de toorn van God blijft op hem.

Vandaar ook de oproep:

Handelingen 2:40 Laat je redden uit dit verkeerde geslacht.

Zo zie je maar waarom het zoveel beter is om in de handen van God te vallen dan in de handen van mensen.

*2 Samuel 24:14 David zei tegen Gad: ... laat ons toch vallen in de hand van Yahweh, want Zijn barmhartigheid is groot; maar laat mij niet vallen in de hand van de mensen.
1 Kronieken 21:13 Laat mij toch vallen in de hand van Yahweh, want Zijn barmhartigheid is zeer groot; maar laat mij niet vallen in de hand van mensen.*

Waarom is het dan vreselijk om in de handen van een levende God te vallen? Omdat Hij kan doden. Omdat Hij kan verbrijzelen. Maar Hij is dezelfde die doet herleven. Hij is degene die geneest. Het is alles ter opvoeding van het Joodse volk, het volk dat trouwens in deze tekst in Hebreeën ook werd aangesproken. Daar wordt nog iets anders net zo vreselijk genoemd.

Hebreeën 12:21 Zo vreselijk was het verschijnsel, dat Mozes zei: Ik ben enkel vreze en beving.

De levende God verscheen aan Mozes op de berg. Mozes was daar in de handen van de levende God gevallen. Hoe maakte die levende God zich nog maar bekend?

Exodus 34:6-7 Yahweh ging aan hem voorbij en riep: Yahweh, Yahweh, God, barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw, die goedertierenheid bestendigt aan duizenden, die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft;

Jazeker, vreselijk, maar tevens grandioos, om in de handen van die levende God te vallen.

10. God, het verterende vuur

We slaan eventjes van het pad van Deuteronomium 32 af. In deze studie wil ik even stilstaan bij dat verterende vuur. Om daar wat helderheid over te krijgen duiken we in 1 Corinthe 3: 12 t/m 4: 5. Het kenmerkende van dit oordeel van God, dit oordeel van vuur dat in dit gedeelte behandeld wordt, betreft niet de mensen zelf, maar hun werk, of beter gezegd het bouwen van de mensen op het fundament.

Er valt veel te zeggen over dit Bijbelgedeelte, maar ik wil me beperken tot Paulus bespreking van het oordeel met vuur. Waar het om het beginsel van genade gaat heeft dit gedeelte zeer veel praktische lessen.

Volgens 1 Corinthe 3: 11 is het fundament van zo'n plaatselijke groep Jezus Christus alleen en niets of niemand anders en ook niet iets daaraan toegevoegd. Dat geldt precies eender voor het fundament van de Gemeente, het Lichaam van Christus. Ook nu is het fundament Jezus Christus en niets of niemand anders en ook niets daaraan toegevoegd. Ook voor ons persoonlijk geloofsleven geldt als ons fundament Jezus Christus en niets of niemand anders en niets daaraan toegevoegd.

Dat betekent dat mensen die voor hun geloofsleven hun eigen geloof als fundament nemen feitelijk de weg kwijt zijn. Ook wanneer ze verklaren dat ze met dat geloof zich richten op Jezus Christus of op God. Als het hun geloofskeuze of hun geloofsbeslissing of hun geloofsinspanning is, waarop ze terugvallen, dan hebben ze feitelijk eigen arbeid in de plaats voor Jezus Christus gesteld.

Ook betekent het dat als we Petrus (bijvoorbeeld op grond van een verkeerde uitleg van Mattheus 16: 18) als het fundament van ons samenkomen zien, of (op grond van datzelfde gedeelte) onze belijdenis als het fundament van ons samenkomen zien, dan hebben we dus eigenmachtig iets anders in de plaats van het Bijbelse fundament geplaatst: Christus Jezus alleen.

Waar het oordeel overheen gaat is niet over Jezus Christus, ons fundament. Christus is onze identiteit. Vandaar ook dat wij niet geoordeeld worden (1 Corinthe 3: 15). Wijzelf zullen per definitie gered worden. Het is niet het vuur, oftewel het oordeel, dat ons redt. Als geredden gaan we door het vuur, ja door het oordeel.

Wat wel geoordeeld wordt, oftewel in het vuur komt, dat zijn de werken, d.w.z. de materialen waarmee er gebouwd wordt. Goud, zilver en kostbare stenen (1 Corinthe 3: 12) houden stand (vers 14) in het vuur. Hout hooi en stro (vers 12) verbranden (vers 15) in het vuur. Als goud, zilver en kostbare stenen (dus de werken) in het vuur komen, dan komen ze er alleen maar nog zuiverder doorheen. Alleen het pure goud, alleen het pure zilver, alleen het zuivere van die kostbare stenen houdt stand en dat komt er nog beproefder uit.

De praktische verwerkelijking van het geloofsleven wordt precies eender benoemd.

Job 23:10 Hij weet, hoe mijn wandel is; toetst Hij mij, dan kom ik als goud te voorschijn.

1 Petrus 1:7 opdat de echtheid van jullie geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijkt te zijn bij de openbaring van Jezus Christus.

Wat is het fundament van het Nieuwe Jeruzalem?

Openbaring 21:18 De bouwstof van haar muur was diamant; en de stad was zuiver goud, gelijk zuiver glas.

Openbaring 21:19 De fundamenten van de muur van de stad waren met allerlei edelgesteente versierd. Het eerste fundament was diamant, het tweede lazuursteen, het derde robijn, het vierde smaragd,

Nu weten we dat we voor het fundament van ons geloofsleven niks anders hebben dan Jezus Christus alleen. Nu blijkt ook het bouwen op dat fundament eigenlijk alleen bestand tegen het vuur/het oordeel, als die werken, oftewel dat bouwen, het werk van Christus Jezus in ons is. Het zogenaamd sterke (hout, hooi en stro) moet namelijk zwak worden om genade alleen te laten werken. Het wijze (hout, hooi en

stro) moet dwaas worden om genade alleen te laten werken. Onze eigen overleggingen (ook voor de Heer) zijn vruchteloos, oftewel hout, hooi of stro. Vertrouwen op geestelijke leiders is hout, hooi of stro.

1 Corinthe 3: 18-20 Laat niemand zichzelf misleiden! Indien iemand onder jullie denkt wijs te zijn in deze tijd, dan wordt hij dwaas, om wijs te worden. Want de wijsheid van deze wereld is dwaasheid voor God. Want er staat geschreven: Die de wijzen vangt in hun sluwheid; en elders: De Heer weet, dat de overleggingen van de wijzen vruchteloos zijn. Daarom, zal niemand zich op mensen beroemen;

Nee. Niemand bouwt op mensen, dus ook niet op jezelf als krachtig gelovige. In onze zwakheid vallen we terug op Christus alleen. Het fundament is Jezus Christus. Het werken, oftewel ons bouwen, is ook Christus Jezus. Alles is Zijn genade, die dwars door ons heen werkt. Dus is alles in Christus ook van ons.

1 Corinthe 3: 21-23 alles is van jullie: of het nou Paulus is, of Apollos of Petrus, of het nou de wereld is, leven of dood, of het nou het heden is of de toekomst, het is allemaal van jullie; en jullie zijn van Christus, en Christus is van God.

In het eerste vers van het volgende hoofdstuk roept Paulus ons dan nog maar eens op om zo tegen hem en de anderen aan te kijken. Maar dan komt een tweede aspect van het oordeel om de hoek kijken. Het feit dat wij als mensen elkaar ook nog eens de maat nemen. Nu geen oordeel van Godswege, maar een oordeel van onze medegelovige. 'Nou', zegt Paulus, 'dat doet mij nou ook totaal helemaal niks!' Paulus laat zich niet door de ander de maat nemen. Hij gaat zelfs niet eens het bij veel gelovigen populaire spelletje 'naar binnen kijken om te ontdekken wat voor slechts daar nog mocht zitten' meedoen. Hij beoordeelt zichzelf ook helemaal niet en beveelt ons datzelfde gedrag ook nog eens aan.

1 Corinthe 4: 3 Nu raakt het mij zeer weinig, of ik al door jullie of door enig menselijk gericht beoordeeld word. Ja, ook mijzelf beoordeel ik niet.

Paulus zegt van zichzelf dat hij altijd een rein geweten gehad heeft, maar dat is voor hem niet doorslaggevend. Hij valt terug op Christus Jezus en Zijn oordeel. Wow, veel mensen die bang zijn voor Gods oordeel zullen bij zulke woorden in elkaar krimpen, maar Paulus kende God als de God van liefde en alle genade. Juist daarom valt hij terug op dat oordeel van God. Want wat gebeurt er als God alles aan het licht zal brengen? Dan krijgt echt iedereen een groot compliment van God! Iedereen! Echt iedereen!!! Dat staat er.

1 Corinthe 4: 4-5 Ik ben mij van niets bewust, maar daardoor ben ik niet gerechtvaardigd; Hij, die mij beoordeelt is de Heer. Daarom, velt geen oordeel voor de tijd, dat de Heer komt, die ook hetgeen in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen en de raadslagen van de harten openbaar maken. En dan zal aan iedereen Zijn lof geworden van God.

Het fundament is Jezus Christus voor iedereen. Onze werken, onze inspanningen, onze wijsheid, onze kracht, dat is dan allemaal als hout, hooi en stoppelen verbrand in het vuur en wat er overblijft is wat Christus Jezus als ons nieuwe leven in ons heeft uitgewerkt. Dat heerlijke werk van Gods genade gaat God dan ook nog eens belonen bij echt iedereen. Dat maakt het zo'n feest om uit te zien naar die heerlijke dag, dat we onder dat oordeel van de Heer zullen komen.

Jazeker, onze God is een verterend vuur! Maar nu hebben we zicht op datgene wat er dan verteerd wordt juist om Christus alleen als het enige fundament van ons geloofsleven uit te laten komen.

11. Profetische Weg Van Het Verkeerde Geslacht

We pakken de draad weer op waar we het in de één na laatste studie gelaten hebben. Jazeker, dat is dus weer bij Deuteronomium 32. Laat ik beginnen met nog eens uit te leggen hoe ik deze studie over de oordelen van God aanpak. Ik heb zo ongeveer vijftig verschillende Bijbelgedeelten in de wacht staan om te onderzoeken. Al die gedeelten gaan in meer of mindere mate over Gods oordeel. Met het hele hoofdstuk 32 van Deuteronomium heb ik daar zo'n vijf gedeelten van te pakken. We hebben echter alleen nog maar het eerste gedeelte (vers 1 t/m 4) bekeken.

Ik ben me bewust dat ik gaandeweg n.a.v. alle gedeelten ook tot conclusies kom. Dat kan betekenen dat ik later wel eens tot een andere conclusie kan komen, dan die ik in eerste instantie hier opgeschreven heb. Dat zou je het risico van deze aanpak kunnen noemen. Het maakt echter het meemaken voor jullie van de ontwikkeling van mijn inzichten een stuk inzichtelijker.

Een leer is voor mij niet heilig. Ook niet als het de mijne is. De Bijbel is de Enige, die werkelijk gezag heeft. Ik heb maar al te zeer ontdekt hoe makkelijk ook ik me weer aan een bepaalde uitleglijn vastklamp, ondanks enkele lastige letterlijke weerleggingen door de Bijbel zelf. Hou vast aan de letterlijke inspiratie van de Schrift! De enige weg van onze God, die Liefde is.

Het eerste deel over Gods oordeel in Deuteronomium 32 hebben we nu doorlopen. De volgende teksten gaan we niet zo doorploegend bekijken. We willen namelijk verder met de eerstvolgende vermelding van Gods oordeel en die komen we in vers 22 tegen.

Deuteronomium 32:22 Een vuur is in Mijn toorn ontstoken, het brandt tot in de diepten van het dodenrijk; het verteert de aarde met wat zij opbrengt en verzengt de grondvesten van de bergen.

Een aangrijpende beschrijving van Gods oordeel. Begrijpelijk dat als iemand God niet echt kent als de God van liefde, dat men dan gelijk de meest gruwelijke voorstelling hierbij heeft. Voordat we aan dit gedeelte beginnen, lopen we voor het verband eerst even oppervlakkig de omliggende verzen door.

Deuteronomium 32 is het lied van Mozes. We zagen dat we het misschien wel de zwanenzang van Mozes kunnen noemen omdat hij dit van Yahweh zelf kreeg uit te spreken toen hij al 120 jaar oud was en hij het stokje aan Jozua moest overgeven.

Mozes zelf had meegemaakt dat het volk Israël vanwege ongeloof het land niet binnen kon gaan. Jozua zou hen dat land binnenleiden. We weten uit met name de Hebrëënbrief, maar ook hun geschiedenis, dat het volk nooit tot Gods rust was ingegaan. Profetisch wordt Mozes in dit lied de weg van God met dit volk getekend. Een weg van afval door het volk en oordeel door God.

Dit lied begint in de eerste vier verzen met de proclamatie van wie Yahweh voor Zijn aardse volk Israël is. Gelijk wordt ons echter in de volgende twee verzen profetisch al de afval van dit volk getekend.

Deuteronomium 32: 5-6 Verderfelijk hebben tegen Hem gehandeld, die Zijn zonen niet zijn, maar een schandvlek, een verkeerd en vals geslacht. Vergelden jullie Yahweh zo, jullie dwaas en onwijs volk? Is Hij niet jullie Vader, die jullie geschapen heeft, die jullie gemaakt heeft en toebereid?

Mozes oproep in het volgende vers is om terug te denken hoe God altijd vanuit Zijn liefde gehandeld heeft in die periode van deze vijf boeken van Mozes.

Deuteronomium 32: 7 Denk aan de dagen van vroeger, let op de jaren van geslacht na geslacht; vraag je vader, dat hij het jullie vertelt, je oudsten, dat zij het jullie zeggen.

In vers 8 t/m 14 wordt in dit lied van Mozes Gods goedheid en overvloed voor Zijn aardse volk Israël gevierd. Ja, Gods wegen zijn oordelen, maar daarin heeft Yahweh voortdurend dit verkeerde en valse geslacht, dat niet kon ingaan in het beloofde land, Zijn liefde, ontferming, barmhartigheid en genade bewezen. 'Jongens, denk daar nou eens aan terug!', roept Mozes zijn volk in dit lied toe.

Dat dit lied niet uitsluitend een weemoedige terugblik is op de tijd die Mozes aan den lijve had meegemaakt, blijkt overduidelijk vanaf vers 15. Mozes beschrijft in de verzen 15 t/m 19 een tijd, waar hijzelf nooit iets van heeft meegemaakt. Profetisch kijkt hij naar voren en moet dan helaas Israëls verdorven antwoord op al die goedheid, barmhartigheid en ontferming van God optekenen, zoals die zich onder de diverse koningen steeds verder ontwikkelde.

Deuteronomium 32: 19 Toen Yahweh dat zag, heeft Hij hen verworpen, omdat Hij gekrenkt was door Zijn zonen en dochters;

De koningschappen over Juda en Israël eindigen beiden in de wegvoering in ballingschap. Let op! Ze zijn nog steeds Zijn zonen en dochters.

Deuteronomium 32: 20 Hij zei: Ik wil Mijn aangezicht voor hen verbergen en zien, wat hun einde wezen zal, want zij zijn een verkeerd geslacht, kinderen, die geen trouw kennen.

Dat verkeerde geslacht ging door tot in de tijd van Jezus rondwandeling op aarde. Zijn aardse dienst was tot dit verkeerde geslacht beperkt.

Mattheus 17:17 Jezus antwoordde: O, ongelovig en verkeerd geslacht, hoelang zal Ik nog bij jullie zijn?

Gek genoeg is deze omschrijving van het aardse volk Israël vrijwel verloren gegaan. Men herkent daardoor niet meer dat er veelvuldig zo over Israël gesproken wordt.

Mattheus 11:16 Waarmee zal Ik dit geslacht vergelijken?

Mattheus 12:39 Maar Hij antwoordde hun: Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken,

Mattheus 12:41 De mannen van Ninevé zullen in het oordeel opstaan met dit geslacht en het veroordelen;

Mattheus 12:42 De koningin van het Zuiden zal in het oordeel optreden met dit geslacht en het veroordelen,

Mattheus 12:45 Zo zal het ook gaan met dit boze geslacht

En zo nog tientallen andere Bijbelteksten met dezelfde verwijzing.

Voordat we nu bij onze uitgangstekst 'Deuteronomium 32: 22' belanden, spreekt vers 21 nog over een heel aparte tijd. Om onze tekst profetisch juist te plaatsen, zullen we de tijdsbepaling van vers 21 dus goed moeten verstaan. Dat is een studie apart, die wel uitermate belangrijk is. Daar gaan we een volgend keer dus eerst mee verder.

12. Romeinen, Gods Toorn

Nadat we in onze vorige studie met Mozes profetisch perspectief meegewandeld zijn t/m Deuteronomium 32 vers 20, waar we middenin de dienst van Messias Jezus aan Zijn aardse volk Israël beland zijn, wordt het nu zo langzamerhand wel eens tijd om het oordeel van God in vers 22 binnen de juiste context te plaatsen. Hier komt nog eens dat oordelende vers.

Deuteronomium 32:22 Een vuur is in Mijn toorn ontstoken, het brandt tot in de diepten van het dodenrijk; het verteert de aarde met wat zij opbrengt en verzengt de grondvesten van de bergen.

Om nu dit oordeel van God juist te plaatsen, moeten we erachter komen binnen welke context dit oordeel staat. Dat betekent dat een juiste uitleg van het voorgaande vers, dat volgt op vers 20, waar we de aardse rondwandeling van Jezus hadden, essentieel is. Hier komt die tekst:

Deuteronomium 32:21 Zij verwekten Mij tot na-ijver door wat geen god is, zij krenkten Mij met hun ijdelheden. Daarom zal Ik hen tot na-ijver verwekken door wat geen natie is, door een dwaas volk zal Ik hen krenken.

Israël wordt hier dus tot jaloezie gedreven door iets wat geen natie is. Wat hier echter geen natie genoemd wordt, wordt direct daarop wel gekenmerkt als een dwaas volk. Profetisch zijn we weer een stap verder in de geschiedenis van het verkeerde geslacht Israël gekomen. Het volk Israël heeft het aanbod van het Koninkrijk door Petrus, op de Pinksterdag en daarna, opnieuw afgeslagen. God roept een apostel voor de heidenen, de niet joden: Paulus.

Petrus opent de deur van het Koninkrijk voor de heidenen in Handelingen 10 en met name Paulus oefent daar, onder de heidenen, zijn dienst uit. Ja, Mozes sprak profetisch al over geen natie, dat een dwaas volk was. Let wel, dit is nog altijd Gods geopenbaarde profetische lijn over Zijn weg met Zijn aardse volk Israël. In dat licht staat dit dwaze volk dat geen natie is.

Waarom heb ik het hier over Gods geopenbaarde profetische lijn met Zijn aardse volk Israël?

Efeze 3:9 De gemeenschap aan de verborgenheid, dat aionen lang verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen,

Colosse 1:26 De verborgenheid, dat aionen en geslachten lang verborgen is geweest, maar nu geopenbaard aan Zijn heiligen.

De Gemeente, het Lichaam van Christus, was toen, in de tijd van dit dwaze volk, nog geheel verborgen, zoals Paulus dat hier in deze beide Bijbelteksten heel helder stelt. Dat is letterlijk het tegenovergestelde van een geopenbaarde profetische lijn. Ik weet ook wel dat dit onder de gelovigen heel veel op één en dezelfde hoop gegooid wordt alsof Paulus met de verborgenheid hetzelfde zou bedoelen als met die geopenbaarde profetische lijn. Behoorlijk verwarrend!

In het normale leven zou niemand op het idee komen dat iets wat verborgen is wel datgene zal zijn wat geopenbaard is. Dat is voor iedereen in een normale setting te tegenstrijdig. Toch gooien de meeste gelovigen dit Bijbels gezien heel vreemd door elkaar.

Toch maar weer terug naar dit vers 21 in het 32^e hoofdstuk van Deuteronomium. Mozes kreeg in dit lied een blik in Gods handelen met Israël in de tijd van Paulus eerste bediening aan de heidenen.

Romeinen 10: 19-21 Ik [Paulus] vraag: heeft Israël het niet verstaan? Vooreerst zegt Mozes: Ik zal jullie na-ijverig maken op wat geen volk is, toornig op een onverstandig volk. En Jesaja waagt het te zeggen: Ik ben gevonden door wie Mij niet zochten, Ik ben openbaar geworden aan wie naar Mij niet vroegen. Maar van Israël zegt hij: De hele dag heb Ik Mijn handen uitgestrekt naar een ongehoorzaam en tegensprekend volk.

Romeinen 11: 11 Ik vraag dan: zij zijn toch niet zo gestruikeld, dat zij wel vallen moesten? Volstrekt niet! Door hun val is het heil tot de heidenen gekomen, om hen tot na-ijver op te wekken.

Mozes zei al dat dit aardse volk Israël enorm jaloers gemaakt zou worden. Waarom? Omdat Israël de edele olijfboom is. Maar God heeft als een oordeel over dit volk takken uit die edele olijfboom weggebroken en daar gelovige heidenen als loot tussen geënt. Het plekje voor het volk Israël werd hier door heidenen, dan wel gelovigen maar toch, ingepikt. Dat moest gigantische jaloezies opwekken bij dit volk.

De Gemeente, het Lichaam van Christus, heeft een totaal andere bestemming. Wij mogen met Christus delen in de bovenhemelse. Wij zijn ook geen heidenen meer. Wij zijn leden van het Lichaam. Joodse gelovigen binnen de Gemeente, het Lichaam van Christus, zijn ook geen joden meer, maar leden van het Lichaam van Christus. Die heidenen, die geen natie zijn, maar wel een dwaas volk, die heidenen zitten als heidense gelovigen in die Olijfboom en nou juist dat feit, dat ze wel heidenen zijn, is de reden tot enorme jaloezie. En nu de vraag: Wekte dit dan ook concreet die jaloezie op? Kijk maar eens naar de reactie:

Handelingen 22: 21-22 Hij [Christus] zei tegen mij: Ga heen, want Ik zal je uitzenden, ver weg, naar de heidenen. Zij hoorden hem aan tot dit woord toe; maar toen verhieven zij hun stem en riepen: Weg van de aarde met zo iemand: want hij behoort niet te blijven leven!

Wij, als Gemeente, roepen Israël niet op tot jaloezie. Onze taak is gericht op de machten en krachten in de hemelse.

Efeze 3:10 Nu wordt door middel van de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse de veelkleurige wijsheid Gods bekend gemaakt,

Hoe plaats je dus de aankondiging van Gods oordeel in dit tijdsbeeld van Paulus dienst aan de heidenen in de Handelingentijd?

Deuteronomium 32:22 Een vuur is in Mijn toorn ontstoken, het brandt tot in de diepten van het dodenrijk; het verteert de aarde met wat zij opbrengt en verzengt de grondvesten van de bergen.

Welk vuur ziet Mozes hier in zijn profetisch lied? Welke toorn wordt hier ontstoken? Wat brandt er tot in de diepten van het dodenrijk? Wat verteert de aarde en haar opbrengst? Wat verzengt de grondvesten van de bergen? Ik zal de spanning er niet langer inhouden. Binnen de profetische context kan dit niet anders dan de aanzegging van de vernietiging van Jeruzalem door de Romeinen zijn, zoals de Heer die zelf ook aangezegd heeft.

Mattheus 24: 1-2 Jezus ging de tempel uit en vertrok. Zijn discipelen kwamen bij Hem om Hem op de gebouwen van de tempel te wijzen. Hij antwoordde hen: Zien jullie dit alles niet? Let nou goed op, Ik zeg jullie, er zal hier geen steen op de andere gelaten worden, die niet zal worden weggebroken. Lukas 19:44 Zij zullen jullie en de kinderen, die bij je zijn, vertreden en zij zullen bij jullie geen steen op de andere laten, omdat jullie de tijd niet hebben opgemerkt, dat God naar je omzag.

In het jaar 70 werd dit realiteit. Jeruzalem werd verwoest. De Joden raakten weer in de diaspora, oftewel ze werden verspreid onder de heidenvolkeren. Een definitieve toorn Gods? Een definitief oordeel van God? De kerken hebben dat lang gedacht ondanks Gods overduidelijk getuigenis over Zijn plannen met dit volk. Nee! Gods toorn, Gods oordeel zal blijken Gods opvoedend handelen met Zijn volk te zijn. Opnieuw zien we genade in Gods oordeel. Het wordt nu tijd om het vers zelf aan een nader onderzoek te onderwerpen, maar daarvoor wachten we tot de volgende studie.

13. Verwoesting Van Jeruzalem

Deuteronomium 32:22 Een vuur is in Mijn toorn ontstoken, het brandt tot in de diepten van het dodenrijk; het verteert de aarde met wat zij opbrengt en verzengt de grondvesten van de bergen.

Aan het eind van zijn leven zingt Mozes een vreugdelied, een overwinningslied, en wie zingt er dan mee? Dat zijn nou precies diegenen over wie dit vuur is ontstoken. Dat zijn nou precies diegenen over wie Gods toorn ontbrand is. En let wel, zo'n vuur en zo'n oordeel is geen pretje! Veel gelovigen springen in de pen omdat ik in dit lied van Mozes hoop terugvind. Veel gelovigen vinden het een gruwel als we de les van dit lied van Mozes letterlijk nemen en dus Gods toorn en Gods ontstoken vuur niet als een definitief, altijddurend oordeel van de hel tekenen.

Dit lied van Mozes is het overwinningslied voor het aardse volk van God, Israël. Maar wat heeft dit volk moeten lijden! Wat voor ellende heeft dit volk moeten ondergaan en zal het nog ondergaan? Profetisch zagen we al dat dit ontstoken vuur van Gods oordeel naar voren wijst in de geschiedenis van Israël naar de verwoesting van Jeruzalem door de Romeinse overheersing en hun wegvoering in de diaspora.

De verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 was de afsluiting van wat wel de Joodse Oorlog wordt genoemd. Die Joodse Oorlog was feitelijk een opstand van joodse rebellen tegen de Romeinse overheersing. De val van Jeruzalem en de verwoesting van de tempel op 30 augustus 70 smoorde dit verzet letterlijk in de kiem. Die dag is dan ook de treurigste dag binnen het Jodendom. Als 'Tisja Beav' wordt deze verwoesting van de tweede tempel nog jaarlijks herdacht.

Maar kan je nou zeggen dat er een vuur was ontstoken? Kan je nou zeggen dat Gods toorn was ontbrand? Kan je nou zeggen dat het brandde tot in de diepten van het dodenrijk? Kan je nou zeggen dat het dat hele land verteerde samen met alles wat het opbracht? Kan je nou zeggen dat dit de grondvesten van de bergen verzengde? Ja! Er was geen houwen aan. De hele stad werd in de as gelegd. Alles ging in vlammen op!

Misschien dat je vol afgrijzen de voorgaande alinea's hebt gelezen. Misschien dat je een dergelijk handelen van God gruwelijk vindt en je vol woede je vuist naar boven richt. 'Zie je wel dat God een hard mens is!!!', schreeuw je uit. Inderdaad redeneren veel gelovigen hierom Gods handelen in dergelijke praktische situaties weg. Dit soort zaken en met name als je ook nog eens aan de Holocaust denkt en wat mensen in hedendaagse oorlogen allemaal wel niet wordt aangedaan, dan hebben wij gelovigen heel vaak de neiging God te verdedigen door Hem als een onmachtige pion, die het ook maar overkomt, weg te zetten.

Ik heb al meermalen aangetekend dat God niet zo'n slappe hannes is, zoals Hij volslagen ten onrechte vaak wordt voorgesteld.

Jesaja 5:19 Het raadsbesluit van de Heilige van Israël nadert en komt, opdat wij het leren kennen. Jesaja 28:29 Ook dit [Het werk van Yahweh] gaat van Yahweh Zebaath uit; Hij is wonderbaar van raad, groot van beleid.

Wat wordt het vaak voorgesteld alsof het God ook maar bij de handen is afgebroken. Hij had het wel anders gewild, maar het liep nou eenmaal niet zoals Hij dat gepland had. Wat een belachelijk godsbeeld is dat? Men wijst op de afwijzing van de mens en zegt dan dat God het wel anders gewent had, maar ja, de mens wil niet. De Bijbel spreekt anders.

Handelingen 2:23 Jezus Christus is naar de bepaalde raad en voorkennis van God uitgeleverd, jullie hebben Hem door de handen van wetteloze mensen aan het kruis genageld en gedood.

Inderdaad, het volk Israël heeft Hem verworpen. Dat is een keus, maar dat was geheel volgens het plan van God.

Romeinen 11:11 Door hun val Israël] is het heil tot de heidenen gekomen,

Niets loopt God uit de hand. En ik hoor de protesten al, met name van die gelovigen die net als ik een onderscheid in de diverse huishoudingen van God zien. *'In onze tijd handelt God niet en zeker niet oordelend!'*, roepen ze op het hardst. Dan kent men dus blijkbaar Paulus onderwijs nog niet echt.

Efeze 1:11 Het plan van God, Die in alles werkt naar de raad van Zijn wil,

Ook nu werkt God in alles [ECHT IN ALLES] naar de raad van Zijn wil.

Er is natuurlijk een enorm kenmerkend verschil tussen Gods handelen met Zijn aardse volk Israël in Deuteronomium 32, waar het oordeel van de verwoesting van Jeruzalem en de tempel en de wegvoering van de Joden in de verstrooiing een wel zeer aards en uiterlijk oordeel was en het feit dat God nu met ons, het bovenhemelse Lichaam van Christus, handelt.

Ook nu leidt God ons echter zo dat we in Zijn handelen met ons steeds meer leren dat wij zwakke schepselen zijn, die het geheel en al van Zijn genade mogen verwachten. Ook in ons leven dienen tegenslagen, ziekte, werkloosheid, armoede, en dergelijke ertoe om ons geheel en al te doen terugvallen op Zijn overvloeiende rijkdommen van genade.

Wanneer we hier eenmaal zicht op krijgen, dan worden we zulke gekke mensen die dankbaar kunnen zijn voor tegenslag, moeiten, pijn en lijden.

Romeinen 5: 2-4 Door de Heer Jezus Christus hebben wij ook de toegang verkregen in het geloof tot deze genade, waarin wij staan, en wij pochen in de hoop op de heerlijkheid van God. En niet alleen hierin, maar wij pochen ook in de verdrukkingen, omdat wij weten, dat de verdrukking volharding uitwerkt, en de volharding beproefdheid, en de beproefdheid hoop;

2 Corinthe 11:30 Moet er gepocht worden, dan zal ik over mijn zwakheid pochen.

2 Corinthe 12:9 Mijn genade is genoeg voor jou, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid. Heel graag zal ik dus in zwakheden nog meer pochen, opdat de kracht van Christus over mij komt.

Die zwakheid, die ellende in je leven. Dat is dus genade om jou weer je afhankelijkheid aan God alleen aan te tonen. Feitelijk is dat werk van God in je leven dus niks anders dan genade!

Natuurlijk ervaar je het als beroerd. Israël ervoer die verwoesting van Jeruzalem en de tempel en hun wegvoering in de diaspora zeker als duffe ellende. Daar hoef je geen groot mensenkenner voor te zijn om dat door te hebben. Hoe ervoeren ze het?

Deuteronomium 32:22 Een vuur is in Mijn toorn ontstoken, het brandt tot in de diepten van het dodenrijk; het verteert de aarde met wat zij opbrengt en verzengt de grondvesten van de bergen.

God wil Zijn genade aan Zijn volk Israël kwijt. Dat handelen van God tekent zich hier af als Zijn oordeel. Het oordeel in het jaar 70 nadat ze hun Messias afgewezen hadden. Een definitief oordeel van altijddurende foltering? Nee, een opvoedend oordeel volgens plan, dat uitloopt op:

Deuteronomium 32: 43 Yahweh verzoent Zijn land, Zijn volk.

Romeinen 11:26 Zo zal heel Israël gered worden,

14. Gods Goedertierenheid Wijkt Niet In Zijn Oordeel

Het wordt nu wel weer eens tijd om deze tweede Bijbeltekst zelf over letterlijk het oordeel aan een nader onderzoek te onderwerpen.

Deuteronomium 32:22 Een vuur is in Mijn toorn ontstoken, het brandt tot in de diepten van het dodenrijk; het verteert de aarde met wat zij opbrengt en verzengt de grondvesten van de bergen.

Het is weer eens overduidelijk waarom liefhebbers van het sprookje 'hemel of hel' zo'n voorkeur hebben voor de Staten Vertaling.

SV Deuteronomium 32: 22 Een vuur is aangestoken in Mijn toorn, en zal branden tot in de onderste hel, en zal het land met zijn inkomst verteren, en de gronden der bergen in vlam zetten.

Bij een dergelijke vertaling vraag ik me dan gelijk af hoeveel hellen er dan wel moeten zijn, wil het hier gaan over de onderste hel. In elk geval laat een dergelijke vertaalmissie geen enkele ruimte meer over voor een eventueel oordeel van God dat opvoedend of herstellend zou kunnen zijn. En dat opvoedende karakter is nou juist het onderwijs in deze profetische proclamatie.

Dan nog even over die zogenaamde onderste hel. Die gradatie zit helemaal niet in dit woord. Letterlijk staat hier: 'Het graf beneden'. Grappig genoeg ben ik al in diverse studies de vraag tegengekomen of er een gradatie in graven bestaat. Daarmee wil men aangeven dat 'hel' hier de enige juiste vertaling zou moeten zijn. Ik ben dan benieuwd naar de opsomming van de diverse hellen onder elkaar, als dat zo vanzelfsprekend zou zijn.

Zowel in de NBG als in de Staten Vertaling heeft men de betekenis van dit Hebreeuwse woord volslagen ten onrechte omgebogen naar het eigen inzicht van een plek van altijddurende foltering. De simpele betekenis van dit woordje 'Sheol' is het graf. Dit past ook volkomen in de lijn van het profetische betoog dat Mozes hier mag proclameren.

De dood (waar die graven voor nodig zijn) heeft een behoorlijke plek binnen het oordeel van de verwoesting van Jeruzalem en de tempel en de daarbij behorende diaspora. Het totaal aantal slachtoffers wordt geschat op 600.000 tot 1.300.000 doden. De Romeinen slachten hele families af, waaronder iedereen die ze ervan verdachten een afstammeling te zijn van het huis van David.

Naar de opvatting van veel mensen is de dood het definitieve einde. Veel christenen hebben zich echter ook nog het denkbeeld eigen gemaakt van een dodenrijk, waar je dan zou terecht komen. Net naar gelang de visie, die men heeft, denkt men dat men dan voor altijd gefolterd zal worden als men

a/ zich niet goed gedragen heeft of als men

b/ geen keuze voor Christus gemaakt heeft in dit leven.

In beide gevallen is die hel dus simpel het resultaat van het gebrek aan eigen inspanning.

De ongelovige mens, die de dood als het definitieve einde ziet, zal blijken het mis te hebben. Maar ook die gelovigen die een altijd durende beloning of afstraffing verwachten op grond van eigen inspanningen staan nog heel wat verrassingen te wachten. Er staat namelijk voor allen nog een definitieve opstanding te wachten.

Deuteronomium 32:39 Ik dood en doe herleven, Ik verbrijzel en Ik genees,

Dat is dus geen definitief eind, maar een absoluut nieuw begin.

Deuteronomium 32:22 Een vuur is in Mijn toorn ontstoken, het brandt tot in de diepten van het dodenrijk; het verteert de aarde met wat zij opbrengt en verzengt de grondvesten van de bergen.

Er is een vuur in Gods toorn ontstoken. Dit is een uitdrukking waar ik me eigenlijk geen enkele voorstelling bij kan maken. In het Hebreeuwse woord voor 'Toorn' zit dat hard, stevig ademen door de neus, wat een duidelijk plaatje van woede en boosheid is. 'Briesen' noemt men dat wel. Gezien de

context is het heel duidelijk geen woede die op één bepaalde persoon gericht is, of zelfs op enkele personen. Hier gaat het over Gods toorn dat zich richt op Zijn hele volk Israël.

Die brandende toorn van God leidt tot in de dood voor velen. Ik heb al gewezen op de ongeveer miljoen doden tijdens de verwoesting van Jeruzalem en de tempel in het jaar 70. Alles brandt met de grond gelijk af, of zoals het hier staat: het verteert de aarde met wat zij opbrengt en verzengt de grondvesten van de bergen.

Met het misbruik van deze tekst om mensen angst aan te jagen voor de hel maakt men, waarschijnlijk volslagen ongewild, dit oordeel over het volk Israël in het jaar 70 tot een definitief, onherroepelijk oordeel van God. In dit niet letterlijk lezen van wat er in de Bijbel staat is dan ook de gedachte dat Israël eens voor altijd heeft afgedaan vrij logisch. De dwaze leer dat wij nu in plaats van het Joodse volk zijn gekomen (vervangingstheologie) valt vanuit zo'n denken dan ook best te rechtvaardigen.

Maar de Bijbel is gewoon heel letterlijk op te vatten. Een graf wordt niet plotseling een hel die tot in alle eeuwigheden doorbrandt. Gods toorn is niet bedoeld om Zijn onmatige agressiviteit tot in de verste verten te bevredigen. God zit zo niet in elkaar. God is liefde! Dat blijft Hij! Ook in Zijn oordelen. En de letterlijke boodschap van dit hoofdstuk is dan ook totaal anders. Gods oordeel hier is om Zijn volk te herstellen, om het op te voeden, om het te genezen. Ja, Hij doodt en doet herleven.

Leert de Bijbel dit soort handelen van God?

Psalm 83: 13-16 Mijn God, maak hen als een werveldistel, als kaf voor de wind. Gelijk een vuur dat het woud verbrandt, gelijk een vlam die de bergen in laaiende gloed zet, vervolg hen zo met Uw storm, verschrik hen met Uw wervelwind; overdek hun aangezicht met schande, opdat zij Uw naam zoeken, o Yahweh.

Zie je hier het doel van Gods oordeel?

Deuteronomium 32:22 Het [vuur] verteert de aarde met wat zij opbrengt en verzengt de grondvesten van de bergen.

Nog even een overduidelijke aanwijzing dat dit oordeel specifiek betrekking heeft op het aardse volk van God: Israël. Het gaat over de aarde met haar opbrengst. Gods zegenende hand was over de aarde (oftewel het land) en haar opbrengt. Dat is geen belofte aan ons binnen het Lichaam van Christus. Ook Gods oordeel betrof dus dit land, oftewel deze aarde. Maar dat alles met herstel voor ogen.

Jesaja 54:10 Bergen mogen wijken en heuvelen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van jullie niet wijken en Mijn vredesverbond zal niet wankelen, zegt jullie Ontfermer, Yahweh.

15. Gods Genadig Oordeel Met Een Goed Einde

Deuteronomium 32: 22 Een vuur ... verzengt de grondvesten van de bergen.

Het vuur van Gods oordeel verzengt de grondvesten van de bergen. In welke bergen vind je die grondvesten terug? Hier is duidelijk sprake van de fundamente die in de bergen verankerd lagen. Als je met een altijddurende hel op de loop gaat in deze tekst, dan zal je grote moeite hebben met deze uitspraak, ook al zal je nog zo je best doen om het te vergeestelijken. Maar bij de verwoesting van Jeruzalem en de tempel in het jaar 70 hoef je deze uitspraak alleen maar letterlijk zo te nemen zoals die hier staat.

Met name de tempel van Jeruzalem was bovenop de berg Moria gebouwd. Herodus de Grote had echter ook nog een burcht Antonia op die berg laten bouwen, plus nog eens een groot waterreservoir. Alles is onder leiding van Titus door de Romeinen met de grond gelijk gemaakt. De grondvesten van de bergen zijn letterlijk door het vuur verzengd.

Het gedeelte hierna in dit lied van Mozes dat in heel directe bewoordingen spreekt over Gods oordelen is de volgende:

Deuteronomium 32:35-36 Mij komt de wraak toe en de vergelding tegen de tijd, dat hun voet zal wankelen, want de dag van hun verderf is nabij, snel komt nader wat over hen is beschikt. Yahweh zal Zijn volk oordelen en Zich ontfermen over Zijn knechten;

Van vers 22 t/m vers 36 is een hele sprong. Bovendien zitten ook in die tussenliggende teksten overduidelijke verwijzingen naar de oordelen van God. Die kunnen we eigenlijk ook niet zomaar overslaan. Hier komt daarom een overzicht van de profetische lijn zoals die in deze verzen naar voren komt.

Je zou kunnen zeggen dat je in de verzen 23 t/m vers 30 de tijd tegenkomt vanaf de verwoesting van Jeruzalem tot aan de Dag des Heren. De verzen 35 & 36, die we hierboven weer als kenmerkende oordeelsteksten tegenkomen, bevinden zich dus als het ware in die grote toekomst van de Dag des Heren, oftewel het moment dat God de draad met Zijn aardse volk Israël weer oppikt.

Natuurlijk lees je in deze Oud Testamentische profetie niets over de Gemeente, het Lichaam van Christus. Ook al valt dit qua tijd binnen dezelfde periode die we in vers 23 t/m 30 tegenkomen, de Gemeente was voor Handelingen 28 een volledige verborgenheid. Daar zal je dus vergeefs naar zoeken.

Romeinen 11:11 Door hun [Israël] val is het heil tot de heidenen gekomen,

Dat blijkt in deze verzen 23 t/m 30 ook helemaal naar voren te komen. Ook al wordt er overduidelijk gesproken van oordelen blijkt in deze verzen de genade niet alleen ten opzichte van Israël naar voren te komen, maar ook ten opzichte van hun vijanden, de Romeinen.

Voor het overzichtelijk houden van dit hoofdstuk lopen we nu globaal die teksten door.

Klaagliederen 2:4 Hij heeft zijn boog gespannen als een vijand,

De verstrooiing van het volk Israël onder de volkeren is zonder meer een oordeel van God. Ter illustratie daarvan staat hier nu wel een portie beeldspraak in dit lied van Mozes.

Deuteronomium 32:23 Ik zal rampen over hen ophopen, al Mijn pijlen tegen hen afschieten.

De letterlijke rampen noemt God hier Zijn pijlen. Dat is de beeldspraak. We krijgen een opsomming van vijf pijlen. Dat zijn weer heel letterlijke oordelen:

1e. Hongersnood

Deuteronomium 32:24 Als zij uitgeput zijn van honger,

De historicus Josephus beschrijft deze enorme hongersnood tijdens de belegering van Jeruzalem.

2e. Hevige koorts & de pest

Deuteronomium 32:24 Verteerd van koortsgloed en dodelijke ziekte,

3e. Wilde dieren & slangen

Deuteronomium 32:24 Ik zal de tanden van de wilde dieren tegen hen loslaten, met het venijn van wat schuifelt in het stof.

Bij hun vlucht in de woestijn raakte deze pijl hen terwijl ze schuilden in de grotten. Bovendien werden ze door de Romeinen in de arena voor de leeuwen gegoid.

4e. Doodslag & Terreur

Deuteronomium 32:25 Buitenshuis het zwaard, binnenskamers de ontzetting:

Dan als laatste, vijfde pijl:

5e. Verkrachting, kindermisbruik & mishandeling van vrouwen & ouderen

Deuteronomium 32:25 verdelgen, ... jongeling zowel als maagd, zuigeling en grijsaard.

Het bloedbad in Syrië, in het plaatsje Houla, met al die kinderlijkjes en afgeslachte vrouwen staat ons nog op het netvlies gebrand. Dit is niets vergeleken bij wat zich daar in Jeruzalem heeft afgespeeld.

Wow, noem je dat genade? Noem je dat goedertierenheid? Noem je dat barmhartigheid? Jazeker is dit oordeel en oordeel is nooit mooi. Maar God is en blijft liefde!

1 Johannes 4:8 God is liefde.

1 Johannes 4:16 God is liefde,

Was dit oordeel uit onbegrensde woede geweest, dan was het volk Israël afgeslacht eens voor altijd. Maar dit oordeel was liefde om hen te herstellen, om hen op te voeden.

Deuteronomium 32:26 Ik zou gezegd hebben: Ik zal hen wegblazen, een einde maken aan hun gedachtenis onder de stervelingen,

Ja, dat had Yahweh kunnen doen, maar hij openbaarde genade in Zijn oordeel ten opzichte van Zijn aardse volk Israël.

Dat het heil nu naar de heidenen gegaan was, blijkt uit de volgende verzen.

Deuteronomium 32:27-28 indien Ik de hoon van de vijand niet gevreesd had, dat hun tegenstanders het zouden misverstaan en zeggen: onze hand was verheven, niet Yahweh heeft dit alles gedaan. Want zij zijn een volk, dat elk begrip mist, en er is bij hen geen inzicht.

Yahweh wilde dat ook die heidenen Hem niet verkeerd begrepen. Hij wenste dat ze leerden niet op hun eigen kracht te vertrouwen, maar op Hem. Als volk waren ze totaal onbekend met deze zaken, daarom kwam God in genade hen tegemoet.

Deuteronomium 32:29 Indien zij wijs waren, zouden zij dit verstaan, zij zouden op hun einde letten.

Let op het einde. God heeft een plan dat naar de toekomst leidt. Hij werkt heen naar een perfect einde. Die heidenvolkeren worden hier opgeroepen Gods plan te bezien. Gods weg met de heidenen is evenals met Zijn aardse volk Israël een weg van genade. De weg met het goede einde. Alles komt goed aan het eind. Is het nog niet goed, dan is het nog niet het eind.

16. Israël, De Parel In Gods Hand

We pakken weer de Bijbeltekst met de eerstvolgende vermelding van het oordeel van God op:

Deuteronomium 32:35-36 Mij komt de wraak toe en de vergelding tegen de tijd, dat hun voet zal wankelen, want de dag van hun verderf is nabij, snel komt nader wat over hen is beschikt. Yahweh zal Zijn volk oordelen en Zich ontfermen over Zijn knechten;

Het gaat hier achtereenvolgens over de wraak van God, de vergelding van God, het verderf en de beschikte oordelen over het volk Israël. Je zou wellicht denken dat het gewoon niet meer erger kan. Dit is dan ook een favoriet Bijbelgedeelte voor oordeelspredikers om hun razende God uit de kast te halen.

Maar wat is het vervolg op al die wraak, vergelding, verderf en oordelen? Na dat alles komt het heerlijke feit dat Yahweh zich zal ontfermen. Hier zien we wie God werkelijk is: Een liefhebbend, ontfermend God. Met al die wraak, met al die vergelding, met al dat verderf en al die oordelen werkt Gods liefde heen naar die ontferming.

In onze vorige studie waren we in vers 29 blijven steken.

Deuteronomium 32:29 Indien zij wijs waren, zouden zij dit verstaan, zij zouden op hun einde letten.

Gods oproep is niet om op al die wraak, die vergelding, dat verderf en die oordelen te letten. Bekijk dat alles in het licht van het einde, is Zijn oproep hier. Wat is het einde? De dood? Die wraak? Die vergelding? Dat verderf? Die oordelen? Nee!!!

Al die oordelen van God zijn slechts middelen om het volk Israël, de volkeren, maar ook ons, bij Zijn werk van genade te bepalen. Wat is in dit hoofdstuk nou het einde?

*Deuteronomium 32: 36 Yahweh zal ... Zich ontfermen over Zijn knechten;
Deuteronomium 32: 39 Ik dood en doe herleven, Ik verbrijzel en Ik genees,
Deuteronomium 32: 43 Hij verzoent Zijn land, Zijn volk.*

Deuteronomium 32:35-36 Mij komt de wraak toe en de vergelding tegen de tijd, dat hun voet zal wankelen, want de dag van hun verderf is nabij, snel komt nader wat over hen is beschikt. Yahweh zal Zijn volk oordelen en Zich ontfermen over Zijn knechten;

We zijn in dit gedeelte profetisch midden in de Dag van de Heer aangekomen. God heeft de profetische lijn met Zijn aardse volk hier weer opgepakt. De dag van Zijn oordeel is aangebroken.

We zitten in ons gedeelte ook werkelijk midden in de meest ellendige tijd die je voor het aardse volk van Israël maar kan indenken! In de volgende studies zullen we ook nog inzoomen op die tijd van de grote verdrukking, de tijd die ook wel de tijd van Jacobs benauwdheid wordt genoemd.

We hebben dit hoofdstuk al bekeken tot en met vers 29. We werden daar opgeroepen om op het einde te letten. Zie dit kleine woordje nou eens als het grote einddoel. Het doel waar Gods plan volledig op gefocust is. God heeft een plan met een grandioos goed einde: Hij gaat Zich ontfermen! Hij doet herleven! Hij geneest! Hij verzoent Zijn land, Zijn volk. Heel Israël wordt gered, ondanks al die zwarte, ellendige profetische vergezichten. God werkt naar dat positieve goede einde. Dat doet Zijn liefde!

Maar die tijd van de grote verdrukking, die tijd van Jacobs benauwdheid wordt afgrijselijk beschreven in de verzen 30 tot en met 33.

Deuteronomium 32: 30-33 Hoe zou één er duizend kunnen najagen en zouden twee er tienduizend op de vlucht kunnen drijven, als niet hun Rots hen verkocht en Yahweh hen prijsgegeven had. Want hun rots is niet als onze Rots; onze vijanden mogen zelf oordelen. Waarlijk, hun wijnstok stamt uit de wijnstok van Sodom en uit de wijngaarden van Gomorra; hun druiven zijn giftige druiven, bitter zijn hun trossen. Hun wijn is slangenvien en wreed addervergif.

God zelf is de Rots van Israël, maar zij hebben Hem zo afgewezen dat hun Rots hen verkocht heeft. Ze zijn aan zichzelf uitgeleverd. Het klinkt zo radicaal hier dat de kerk er zelfs een hele leer op gebouwd heeft en verkondigt dat Israël afgedaan heeft en dat wij als kerk daar nu voor in de plaats zouden zijn gekomen. Die kerk kent de trouw van God nou eenmaal niet en dan komen ze op zulke denkbeelden. Die kerk ziet Gods liefde nu eenmaal niet in Zijn oordelen en dan is hun meedogenloze houding naar Israël ook niet zo onvoorstelbaar. Die kerk kent de God, die liefde in wezen is, nu eenmaal niet.

Ik zei al dat we echt stevig gaan inzoomen op de verschrikkelijke ontwikkelingen voor het Joodse volk in de tijd van Jacobs benauwdheid, zoals die in deze verzen getekend wordt, maar eerst wil ik het volle licht op de enig overgebleven tekst tussen deze beschrijving (verzen 30-33) en ons oordeelsgedeelte (verzen 35-36) laten schijnen.

Deuteronomium 32: 34 Is het niet bij Mij weggeborgen, verzegeld in mijn schatkamers?

Een afgrijselijke beschrijving van de situatie van het aardse volk Israël in de verzen 30-33. Gruwelijker, huiveringwekkender kan dit volk zijn verachting, zijn verwerping van de ware Messias niet tonen. Het gaat een relatie met een rots aan, die hun Rots niet is! Ze sluiten een verbond met de vijand! Ze laten zich vollopen met vergif en venijn! Wat proclameert Mozes hier in vers 34 dan als de uitspraak van Yahweh?

Midden in die afschuwelijke situatie laat God Zijn hart spreken. Hij kijkt naar dit volk, dat Hem zo verwerpt en Hij zegt: *'Ik heb jullie bij Mij weggeborgen'*. Zoals in de vijftiger jaren Donald Jones zong: *'Ik zou je zo graag in een doosje willen doen en je bewaren, heel goed bewaren'*. God heeft dit volk in Zijn doosje gedaan om hen voor Zichzelf te bewaren. Hij heeft hen verzegeld. Zij vormen Zijn grootste schat! En nou juist midden in deze situatie schreeuwt Hij hen dit toe: *'Jullie zijn Mijn schat!!!'*

Profetisch wordt God hier als het ware met het meest verschrikkelijke van Zijn volk geconfronteerd. Je leest dan vrijwel ook in alle uitlegboekjes en natuurlijk ook op het internet dat God nog maar één ding kan doen. Een definitieve eindoordeel van hel en verdoemenis voor alle eeuwigheid. Zo is de mens! Zo is ook de *'christelijke'* mens, die zijn eigen christelijke *'god'* geschapen heeft. Nee! Zo is God absoluut niet!

God zingt Israël als het ware dat bekende kinderliedje toe *'Een Parel In Gods Hand'*

*"Ze zeggen allemaal Israël kan niks doen, ze zijn zo'n oen
Ze vertrouwen wel op de antichrist, het kan ook niks
Nu hebben ze alweer met een bom gegooid, het leert het nooit
Ze luisteren niet naar wat de Heer zegt, heeft altijd pech*

*Weet jij wel dat ik, je Vader, jou ken?
Weet je dat jij van waarde bent?
Weet je dat jij een parel bent?
Een parel in Mijn hand!
Een parel in Mijn hand!"*

Deuteronomium 32: 34 Is het niet bij Mij weggeborgen, verzegeld in mijn schatkamers?

17. Verkocht Worden Uit Genade

Deuteronomium 32:30-33 Hoe zou één er duizend kunnen najagen en zouden twee er tienduizend op de vlucht kunnen drijven, als niet hun Rots hen verkocht en Yahweh hen prijsgegeven had. Want hun rots is niet als onze Rots; onze vijanden mogen zelf oordelen. Waarlijk, hun wijnstok stamt uit de wijnstok van Sodom en uit de wijngaarden van Gomorra; hun druiven zijn giftige druiven, bitter zijn hun trossen. Hun wijn is slangenvenijn en wreed addervergif.

Alles in deze vier verzen bespreekt de situatie van het volk Israël. Wij weten inmiddels dat we binnen de profetie, die Mozes hier uitspreekt, aanbeland zijn in de tijd van de grote verdrukking, de tijd van Jacobs benauwdheid, de tijd dat de antichrist zich zal laten gelden. Maar laten we nu eerst even de tekst van deze vier verzen letterlijk tot ons laten doordringen voordat we het in het grote geheel plaatsen.

Deuteronomium 32:30 Hoe zou één er duizend kunnen najagen en zouden twee er tienduizend op de vlucht kunnen drijven, als niet hun Rots hen verkocht en Yahweh hen prijsgegeven had.

Hoe zou één er duizend kunnen najagen en zouden twee er tienduizend op de vlucht kunnen drijven? De vraag is hier niet hoe het mogelijk is dat één persoon uit het volk Israël dit zou kunnen doen. De vraag ligt precies andersom! Hoe kan één persoon duizend man uit Israël najagen? Hoe kunnen er twee tienduizend uit Israël op de vlucht drijven? Dat is belachelijk! Dat is uitgesloten! En toch gebeurt dit!!! Dat levert deze vraag op.

De situatie, die hier getekend wordt, is echt helemaal 180 graden omgekeerd. Gods genade met Zijn aardse volk Israël leverde altijd dergelijke verhoudingen op. Positief ten gunste van het volk.

Leviticus 26:8 Vijf uit jullie zullen honderd vervolgen, en honderd uit jullie zullen tien duizend vervolgen;

Jozua 23:10 Eén van jullie vervolgde duizend, want Yahweh, jullie God, zelf streed voor jullie, zoals Hij jullie beloofd heeft.

Die beloften van genade hebben in zo enorm veel situaties ook wezenlijk voor het volk Israël gegolden! Maar genade werkt praktisch als er bewustzijn is van eigen zwakheid en wanneer er geen sprake is van vertrouwen in eigen kracht. Een voorbeeld van de gideonsbende is spreekwoordelijk.

Jesaja tekent een gelijksoortige situatie als Mozes dat hier in zijn lied doet. De verhoudingen zijn totaal omgekeerd. Maar daar is dan ook bij het volk Israël een vertrouwen op hun eigen strijdkracht, op hun eigen inspanning.

Jesaja 30: 15-16 Zo zegt Adonai Yahweh, de Heilige van Israël: Door bekering en rust zouden jullie gered worden, in stilheid en vertrouwen zou jullie sterkte zijn; maar jullie hebben niet gewild. Jullie hebben gezegd: Neen, op paarden zullen wij voort vliegen; daarom zullen jullie vluchten. En: Op snelle rossen zullen wij rijden; daarom zullen jullie achtervolgers snel zijn.

Herken je het machtige Israël, zoals het tegenwoordig krachtig op zijn eigen strijdmacht met kernwapens vertrouwt? Het resultaat van die gigantische bewapening is dat ze zullen vluchten en dat hun achtervolgers snel zullen zijn. En na deze waarschuwing van Adonai Yahweh komt opnieuw dezelfde vreemde uitspraak, die we ook in onze eigen uitgangstekst tegenkomen.

Jesaja 30: 17 Duizend zullen er vluchten voor het dreigen van één, voor het dreigen van vijf zullen jullie vluchten,

Er staat dit uitverkoren volk van God nog een verschrikkelijke toekomst te wachten in de tijd van Jacobs benauwdheid. Is dat omdat God geen genade meer voor dit volk heeft? Is dat omdat God dit volk opgegeven heeft? Is dit omdat Gods oordeel, wanneer die zich eenmaal ontvouwt, genadeloos voor altijd definitief is? Nee! Nee!! En nog eens NEE!!!!

Pal nadat God door de mond van Jesaja uitgesproken heeft wat het resultaat is van vertrouwen op je eigen kracht, op je eigen mogelijkheden, pal daarna komt God weer met Zijn liefde en ontferming. Gods trouw is niet plotseling weg!!!

Jesaja 30: 18 Daarom verlangt Yahweh ernaar om jullie genadig te zijn, en daarom zal Hij Zich verheffen om Zich over jullie te ontfermen, want Yahweh is een God van recht; welzalig allen die op Hem wachten.

Deuteronomium 32:30 Hoe zou één er duizend kunnen najagen en zouden twee er tienduizend op de vlucht kunnen drijven, als niet hun Rots hen verkocht en Yahweh hen prijsgegeven had.

Als niet hun Rots hen verkocht!
God verkocht Zijn volk meerdere keren. De eerste keer:

Richteren 2: 14 De toorn van Yahweh ontstak tegen Israël, en Hij gaf hen in de hand van de rovers, die hen beroofden; en Hij verkocht hen in de hand van hun vijanden rondom;

De reden is ook hier dat ze Yahweh afwezen en allerlei andere goden naliepen.

Richteren 2: 13-14 Zij verlieten Yahweh, en dienden de Baal en Astharoth. Daarom ontstak de toorn van Yahweh tegen Israël,

Begrijp goed dat het verlaten van Yahweh niet inhield dat ze ophielden godsdienstig te zijn. Yahweh, oftewel de 'Ik Ben' er altijd voor jou, wijst erop dat ze met een klein groepje, hoe zwak ook, machtig zijn. Het wijst op de genade, die God werkt. De Baäl dienen kan nou juist zeer vroom gebeuren, zeker wanneer je beseft dat die titel 'Heer' betekent. In al je eigen kracht 'de Heere' dienen, komt dus feitelijk neer op Baäldienst.

Astharoth heeft misschien onder ons christenen nog wel steeds een vrij grote onbekendheid. (De vruchtbaarheidsgodin Astarte). Ik zou adviseren: Google het eens. Je merkt dan namelijk dat deze verlakkerij door geestelijke wezens alweer trending topic aan het worden is in de moderne media.

"Geestelijke machten", daar hebben we het over. Om maar duidelijk te zijn: Boze geesten oftewel demonen, die zich tegenwoordig presenteren als buitenaardse wezens met de naam "Ashtar". Destijds presenteerde ze zich als vruchtbaarheidsgodin. Tegenwoordig doet ze zich voor als buitenaardse Kommandante. Hetzelfde geestelijke wezen, dat dit spelletje tegenwoordig opnieuw speelt. Naar mijn idee is alles in voorbereiding op die tijd van Jacobs benauwdheid, de grote verdrukking.

De volgorde is telkens hetzelfde (Richteren 3: 8; 4: 2; 10: 7). Het volk verliet Yahweh. Het wees de genade af. God verkocht hen om hen daarna een nieuwe richter te geven. Welke lijn zien we hier telkens opnieuw naar voren komen? De lijn dat God eens voor altijd afrekent met deze lastige tegensprekers, oftewel ongelovigen? Nee, telkens begint God opnieuw met hen. Telkens weer Zijn genade. Gods toorn is dus telkens geen definitief eindoordeel van altijddurende hel en verdoemenis. Het verkopen door God is dus niet om maar van dat volk af te zijn. Het is Zijn opvoedende genade.

18. Voor Niets Verkocht. Voor Niets Vrijgekocht!

Deuteronomium 32:30-33 Hoe zou één er duizend kunnen najagen en zouden twee er tienduizend op de vlucht kunnen drijven, als niet hun Rots hen verkocht en Yahweh hen prijsgegeven had. Want hun rots is niet als onze Rots; onze vijanden mogen zelf oordelen. Waarlijk, hun wijnstok stamt uit de wijnstok van Sodom en uit de wijngaarden van Gomorra; hun druiven zijn giftige druiven, bitter zijn hun trossen. Hun wijn is slangenvenijn en wreed addervergif.

Deuteronomium 32:30 als niet hun Rots hen verkocht.

God, die Zijn volk verkoopt om hen genade te leren. Het komt veel keren terug in de Bijbel. We hebben in de vorige studie de voorbeelden uit Richteren al gezien. Nou is het niet voortdurend duidelijk uit onze vertaling op te maken omdat de vertaler deze radicale weergave nogal eens vermijdt.

Hier komen nog enkele Bijbelgedeelten, waar God Zijn volk eveneens verkoopt:

1 Samuel 12: 9-11 Zij vergaten Yahweh, hun God, en Hij verkocht hen in de macht van Sisera, Zij riepen tot Yahweh: Wij hebben gezondigd, want wij hebben Yahweh verlaten en de Baäls en Astartes gediend; ... Daarop zond Yahweh Jerubbaal, Barak, Jefta en Samuel, en Hij redde jullie uit de macht van de vijanden die jullie omringden, zodat jullie veilig woonden.

Psalm 44: 11-12 U hebt ons overgeleverd als slachtvee, ons onder de volken verstrooid; U hebt Uw volk verkocht voor een spotprijs [Letterlijk: voor niets], en U bent niet rijk geworden door hun koopsom;

Jesaja 50:1 Zo zegt Yahweh: Waar is de scheidbrief van jullie moeder, waarmee Ik haar verstoten heb? Of wie van Mijn schuldeisers is het, aan wie Ik jullie verkocht heb? Zie, om jullie ongerechtigheden zijn jullie verkocht en om jullie overtredingen is jullie moeder verstoten.

Jesaja 52:3 Zo zegt Yahweh: Voor niets zijn jullie verkocht, zonder geld zullen jullie worden gelost.

Nog eens even de teksten stap voor stap:

1 Samuel 12: 9-11 Zij vergaten Yahweh, hun God, en Hij verkocht hen in de macht van Sisera, Zij riepen tot Yahweh: Wij hebben gezondigd, want wij hebben Yahweh verlaten en de Baäls en Astartes gediend; ... Daarop zond Yahweh Jerubbaal, Barak, Jefta en Samuel, en Hij redde jullie uit de macht van de vijanden die jullie omringden, zodat jullie veilig woonden.

Hier vinden we feitelijk weer precies dezelfde tekening. Het volk Israël verlaat Yahweh, hun God. Evenals in de voorgaande voorbeelden richten ze zich tot Baäl en Astarte. Ze blijven dus wel degelijk vroom godsdienstig, maar dan wel op hun eigen wijze. God verkoopt hen, maar zodra ze hun afhankelijkheid van God zelf weer zien, is God daar. Zijn trouw en genade is nooit weggeweest.

Psalm 44: 11-12 U hebt ons overgeleverd als slachtvee, ons onder de volken verstrooid; U hebt Uw volk verkocht voor een spotprijs [Letterlijk: voor niets], en U bent niet rijk geworden door hun koopsom;

In dit gedeelte leren we iets heel apart. Als wij iets verkopen, dan doen we dat met de bedoeling iets te verdienen. Evenals onze verlossing, redding, oftewel vrijkoping, staat ook bij deze verkoop er echter totaal geen enkele prijs tegenover. Het is gratis voor niks! Gods werk van genade, ook als dat inhoudt dat Hij Zijn uitverkoren volk verstrooit onder de volkeren, is altijd zonder dat wij als mens God ook maar iets aan kunnen bieden. Al Gods handelen in Zijn reddingsplan is gratis voor niks!

Jesaja 50:1 Zo zegt Yahweh: Waar is de scheidbrief van jullie moeder, waarmee Ik haar verstoten heb? Of wie van Mijn schuldeisers is het, aan wie Ik jullie verkocht heb? Zie, om jullie ongerechtigheden zijn jullie verkocht en om jullie overtredingen is jullie moeder verstoten.

Hier wordt de verstrooiing van Israël onder de volkeren in twee beelden uitgedrukt. We komen onze uitdrukking van verkoop hier opnieuw tegen, maar in de eerste plaats spreekt Yahweh over Zijn scheiding van Zijn vrouw Israël. We weten: Israël is verkocht, maar ook opnieuw vrijgekocht. Israël is een gescheiden vrouw, maar zal weer teruggenomen worden.

Aan dit Bijbelvers lijkt geen wit randje te zitten. Het lijkt menselijkerwijs hopeloos. Maar Gods genade gaat zich juist in de diepste diepte openbaren. Het is zwart. Er is uitsluitend rouwgewaad.

Jesaja 50:3 Ik kleed de hemelen in het zwart en geef hun een rouwgewaad tot bedekking.

Maar in de verzen 4 t/m 7 tekent God dan in prachtige bewoordingen de komst van Israëls Messias, Jezus Christus.

Jesaja 50:4-6 Adonai Yahweh heeft Mij als een leerling leren spreken om met het woord de moede te kunnen ondersteunen. Hij wekt elke morgen, Hij wekt Mij het oor, opdat Ik hoor zoals leerlingen doen. Adonai Yahweh heeft Mij het oor geopend en Ik ben niet weerspanning geweest, Ik ben niet teruggedeinsd. Mijn rug heb ik gegeven aan wie sloegen, en Mijn wangen aan wie Mij de baard uittrokken; Mijn gelaat heb Ik niet verborgen voor smadelijk speeksel.

Een sterke beschrijving van de openbaring van Gods genade in de Persoon Christus Jezus. Wat is het resultaat? Overvloeiende genade!

Jesaja 50:8-9 Hij is nabij, die mij recht verschaft; wie wil met mij een rechtsgeding voeren? Zie, Adonai Yahweh helpt mij, wie zal mij dan schuldig verklaren?

Dezelfde juichkreet, die we uit de Romeinenbrief kennen:

Romeinen 8: 1 Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn.

En dan nog ons laatste citaat:

Jesaja 52:3 Zo zegt Yahweh: Voor niets zijn jullie verkocht, zonder geld zullen jullie worden gelost.

Genade en genade alleen! O ja, God verkocht Zijn volk! Maar dat is geen eindstation. Gods definitieve plan is niet een altijddurende verdoemenis! Gods einddoel is de vrijkoping, de loskoping, de lossing. Alles zonder geld, alles onverdiend, alles zonder onze eigen inspanningen, alles overvloeiende rijkdommen van genade alleen!

Deuteronomium 32:30 Hoe zou één er duizend kunnen najagen en zouden twee er tienduizend op de vlucht kunnen drijven, als niet hun Rots hen verkocht.

In de dag van Jacobs benauwdheid zit het volk Israël in een beroerd pakket. God zelf heeft hen daarin geplaatst, maar wel vanuit Zijn genade, vanuit Zijn liefde. Zoals Hij hen verkocht heeft (voor niets), zo koopt Hij hen ook vrij. Alles genade.

19. De Antichrist

Deuteronomium 32:30-33 Hoe zou één er duizend kunnen najagen en zouden twee er tienduizend op de vlucht kunnen drijven, als niet hun Rots hen verkocht en Yahweh hen prijsgegeven had. Want hun rots is niet als onze Rots; onze vijanden mogen zelf oordelen. Waarlijk, hun wijnstok stamt uit de wijnstok van Sodom en uit de wijngaarden van Gomorra; hun druiven zijn giftige druiven, bitter zijn hun trossen. Hun wijn is slangenvenijn en wreed addervergif.

Deuteronomium 32:31 Want hun rots is niet als onze Rots;

In het voorgaande zagen we al dat God het volk Israël prijsgeeft en verkoopt omdat het wel vroom godsdienstig was, maar zonder dat ze de ware Yahweh, de ware 'Ik Ben' er voor jou werkelijk kennen. Ze hadden de Baäl en de Astarte gediend.

Nu zijn we midden in de grote verdrukking beland. De tijd van Jacobs benauwdheid is aangebroken en wat blijkt? Het volk gelooft zonder meer nog altijd dat het haar rots dient. Maar haar rots is niet de ware Rots Yahweh. Hier wordt de volgende uitspraak van de Heer werkelijkheid:

Johannes 5:43 Ik ben gekomen in de naam van Mijn Vader en jullie [het volk Israël] nemen Mij niet aan; indien een ander komt in zijn eigen naam, die zullen jullie wel aannemen.

Hun rots, die de Rots niet is. Hij die komt in zijn eigen naam. Het volk Israël zal hem omarmen, verwelkomen als de grote beloofde Messias. Let erop dat hier in Deuteronomium 32 nog steeds gesproken wordt over het volk Israël. Het onderwerp is niet de Gemeente, het Lichaam van Christus. Het onderwerp is ook niet Gods handelen met de volkeren. Helemaal centraal staat hier de profetische lijn voor het volk Israël.

Speur je het internet af over het onderwerp 'De Antichrist', dan stuit je op allerlei complotideeën betreffende onze westerse landen en met name de Verenigde Staten van Amerika en ook de Europese Unie. Hier in Deuteronomium 32 handelt het niet om Amerika of Europa. Het handelt uitsluitend en alleen om het aardse uitverkoren volk van God, Israël!

Evenmin had de Heer Amerika of West Europa op het oog toen Hij tijdens Zijn rondwandeling op aarde het uitriep: 'Jullie nemen Mij niet aan'. Het was het volk Israël dat Jezus Christus afwees als de Messias, als de Gezalfde. In de tijd van Jacobs benauwdheid zullen ze echter hun toevlucht nemen tot een schijnbare redder in nood, die zij als Messias zullen omarmen.

*Deuteronomium 32:31 Hun rots is niet als onze Rots;
Johannes 5:43 Een ander komt in zijn eigen naam, die zullen jullie aannemen.*

We leven in een tijd dat er behoorlijk wat vreemde vogels opstaan. Ik bedoel dan predikers. Allerlei niet na te trekken wonderen worden er verricht. Ook allerlei onverklaarbare tekenen worden er getoond. Tegenspraak wordt niet geduld. "Sla je hand niet aan de Gezalfde des Heeren",

Dit zijn binnen de moderne evangelische wereld best wel Bijbelteksten, die met plezier worden verkracht om het gezag van deze zogenaamde mannen Gods te onderstrepen. Wat zegt de Bijbel hierover?

Mattheus 24:5 Velen zullen komen onder Mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus [Letterlijk: de Gezalfde], en zij zullen velen verleiden.

Mattheus 24:24 Er zullen valse christussen {Letterlijk: Gezalfden} en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, als het mogelijk was, ook de uitverkorenen zouden verleiden.

Er zijn er massa's gelovigen, die ervan overtuigd zijn dat wij momenteel in de eindtijd leven. Bijbels gezien zou dat moeten inhouden dat feitelijk de huishouding van het geheimenis beëindigd is of in elk

geval op zijn eind loopt. De eindtijd heeft namelijk met het profetisch programma van God te maken en dus met Gods handelen met Zijn aardse volk Israël.

Misschien loopt inderdaad onze huishouding van het Lichaam van Christus ten einde en is er momenteel inderdaad sprake van een bepaalde overgangsfase. Zelf heb ik daar niet zo 100 % zekerheid over. Maar als dat wel het geval is, dan zijn die bovenstaande waarschuwingen uit Mattheus 24 zeer actueel. Dan roept men inderdaad: *'Ik ben de Gezalfde des Heeren'* en dan is men al bezig de uitverkorenen te verleiden.

Mattheus 24:5 Velen zullen komen onder Mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus [Letterlijk: de Gezalfde], en zij zullen velen verleiden.

Mattheus 24:24 Er zullen valse christussen [Letterlijk: Gezalften] en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, als het mogelijk was, ook de uitverkorenen zouden verleiden.

Van het allergrootste belang is en blijft echter dat we onderscheiden aan wie deze waarschuwingen gericht zijn. Het aardse volk Israël. Zij zijn die uitverkorenen in Mattheus.

A N T I

Bij het woord *'anti'* denken wij Nederlanders aan *'tegen'*. In de zestiger jaren liep ik in mijn wilde jaren mee in de Anti Atoombom Demonstraties. Ik was erop tegen. Maar in het Grieks heeft deze voorvoeging niet zozeer de betekenis van *'tegen'*, als wel *'in plaats van'*. Het draait bij *'anti'* dus altijd om een soort imitatie, iets wat sprekend op de echte zaak lijkt, maar het niet is.

Johannes (die een dienst onder het volk Israël had) waarschuwt in zijn brieven nou juist het uitverkoren volk Israël voor zo'n Imitatie Gezalfde, een namaak Christus.

1 Johannes 2:18 Kinderen, het is het laatste uur; en zoals jullie gehoord hebben, dat er een Antichrist [Letterlijk: Een in plaats van Gezalfde] komt, zijn er nu ook veel Antichristen [Letterlijk: In Plaats Van Gezalften] opgestaan, en daaraan onderkennen wij, dat dit het laatste uur is.

1 Johannes 2:22 Wie is de leugenaar dan wie loochent, dat Jezus de Christus is? Dit is de Antichrist, die de Vader en de Zoon loochent.

1 Johannes 4:3 Iedere geest, die Jezus niet belijdt, is niet uit God. Dit is de geest van de Antichrist, waarvan jullie gehoord hebben, dat hij komen zal, en hij is nu reeds in de wereld.

2 Johannes 1:7 Er zijn vele misleiders uitgegaan in de wereld, die de komst van Jezus Christus in het vlees niet belijden. Dit is de misleider en de Antichrist.

Deuteronomium 32:31 Hun rots is niet als onze Rots;

Hier is de grote verdrukking aangebroken. Voor het volk Israël is dit de tijd van Jacobs benauwdheid. God heeft hen verkocht en zij zoeken hun toevlucht bij een rots, die niet hun Rots is. De uitverkorenen dreigen verleid te worden door de Antichrist. Maar midden in dit meest donkere van alle scenario's is God trouw. Zijn wezen van liefde wijzigt nooit!

Deuteronomium 32:34 Is het [Israël] niet bij Mij [God] weggeborgen, verzegeld in Mijn [Gods] schatkamers?

20. Twee Beesten

Deuteronomium 32:30-33 Hoe zou één er duizend kunnen najagen en zouden twee er tienduizend op de vlucht kunnen drijven, als niet hun Rots hen verkocht en Yahweh hen prijsgegeven had. Want hun rots is niet als onze Rots; onze vijanden mogen zelf oordelen. Waarlijk, hun wijnstok stamt uit de wijnstok van Sodom en uit de wijngaarden van Gomorra; hun druiven zijn giftige druiven, bitter zijn hun trossen. Hun wijn is slangenvenijn en wreed addervergif.

1 Johannes 2:18 Kinderen, het is het laatste uur; en zoals jullie gehoord hebben, dat er een Antichrist komt, zijn er nu ook veel Antichristen opgestaan, en daaraan onderkennen wij, dat dit het laatste uur is.

1 Johannes 2:22 Wie is de leugenaar dan wie loochent, dat Jezus de Christus is? Dit is de Antichrist, die de Vader en de Zoon loochent.

1 Johannes 4:3 Iedere geest, die Jezus niet belijdt, is niet uit God. Dit is de geest van de Antichrist, waarvan jullie gehoord hebben, dat hij komen zal, en hij is nu reeds in de wereld.

2 Johannes 1:7 Er zijn vele misleiders uitgegaan in de wereld, die de komst van Jezus Christus in het vlees niet belijden. Dit is de misleider en de Antichrist.

Deuteronomium 32:31 Hun rots is niet als onze Rots;

Er is in deze teksten een voortdurende woordspeling met het werkwoord 'komen' en het zelfstandig naamwoord 'de komst'.

A/ In 1 Johannes 2: 18 gaat het over het komen van de Antichrist.

B/ In 1 Johannes 4: 3 gaat het over het feit dat Israël gehoord heeft dat de Antichrist komen zal. Zijn komst, de komst van de Antichrist, staat dus centraal in de tijd van Jacobs benauwdheid.

C/ Maar hijzelf, de Antichrist, zal volgens 2 Johannes 1: 7 de komst van Jezus Christus in het vlees loochenen.

Je zou kunnen zeggen dat het Jodendom ondanks hun afkeer van de Persoon wel altijd erkend heeft dat Jezus een historisch figuur was. Daar gaat het hier dan ook niet echt over. Het feit dat de geschiedschrijver Josephus Flavius over Hem schrijft wordt hier niet ontkend. Het feit dat met Jezus de Christus, oftewel de beloofde Messias der Joden, lichamelijk al gekomen zou zijn, dat wordt geloofend.

De Antichrist zal straks opstaan. Hij zal zich aan het Joodse volk presenteren als de lang verwachte Messias en men zal als een blok voor hem vallen. Het is dan ook echt uitgesloten dat de Antichrist een blanke of zwarte westerse man zou zijn. Het is uitgesloten dat het Joodse volk zo'n persoon als hun Messias zal erkennen. De Antichrist kan dan ook niet anders dan een Jood zijn. Dit Bijbels gegeven schiet heel veel momenteel lopende complottheorieën dus zondermeer volledig aan gort. Het idee, dat de laatste tijd steeds meer weerklinkt, dat de Antichrist een moslim zou zijn wordt hiermee helemaal aan flarden geschoten.

Het tijdstip van de openbaring van deze imitatie Messias wordt in de Bijbel de Dag des Heren genoemd. Sommige gelovigen denken dat die dag al is aangebroken. Die zijn dan ook net zo misleid als de gelovigen van Thessalonica.

2 Thessalonicenzen 2: 2-4 Verlies nou niet meteen je bezinning en verkeer nou niet in onrust, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren reeds aanbrak. Laat niemand je misleiden, op welke manier dan ook, want eerst moet de afval komen en de mens van de wetteloosheid zich openbaren, de zoon van het verderf, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel van God zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is.

Deze mens der wetteloosheid heeft bewust hier in de Bijbel een andere titel dan de Antichrist. Je zou het twee handen op één buik kunnen noemen, maar het blijven wel twee personen die het goed met elkaar kunnen vinden. In Openbaring 13 vind je ze beiden terug: Het beest uit de zee (de mens der wetteloosheid) en het beest uit de aarde (de antichrist).

Openbaring 13: 1-3 Ik zag uit de zee een beest opkomen met tien horens en zeven koppen; en op zijn horens tien kronen en op zijn koppen namen van godslastering. En het beest, dat ik zag, was een luipaard gelijk, en zijn poten als van een beer en zijn muil als de muil van een leeuw. En de draak gaf hem zijn kracht en zijn troon en grote macht. En ik zag één van zijn koppen als ten dode gewond, en zijn dodelijke wond genas; en de hele aarde ging het beest met verbazing achterna,

Daar heb je het beest uit de volkeren-zee, de mens der wetteloosheid.

Openbaring 13: 11 Ik zag een ander beest opkomen uit de aarde [het land] en het had twee horens als die van (het) Lam, en het sprak als (de) draak.

Hier hebben we het beest uit het land, de Antichrist.

Over dat beest uit de volkeren-zee, de mens der wetteloosheid, heb ik een geheel aparte serie studies geschreven. Dat gaat over de toekomstige koning van Babel. Ik besef dat het heel vreemd overkomt dat er in de toekomst weer een koning van Babel zal zijn. Maar let er eens op wat er tegenwoordig allemaal in Irak aan de hand is. Dan zien we dat het pad voor deze mens der wetteloosheid door onze westerse oorlogszuchtige bemoeienis netjes geplaveid is. Die toekomstige profetische koning van Babel is dus een leider van het huidige Irak.

De tekening van dat beest uit het land (Israël) is kenmerkend. Het had horens als die van een Lam. Het lijkt dus op het Lam van God (imitatie) Het doet grote wonderen in het land.

Openbaring 13: 13 Het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel doet neerdalen op het land ten aanschouwen van de mensen.

Hij wordt de valse profeet genoemd.

*Openbaring 19: 20 Het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet,
Openbaring 20: 10 De duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn,*

Een tijd van benauwdheid voor Jacob en men vertrouwt op een rots, die niet de Rots is.

Deuteronomium 32:31 Hun rots is niet als onze Rots;

Maar God verandert niet en Hij blijft trouw.

Deuteronomium 32:34 Is het [Israël] niet bij Mij [God] weggeborgen, verzegeld in Mijn [Gods] schatkamers?

21. De Wijnstok & De Ware Wijnstok

Deuteronomium 32:30-33 Hoe zou één er duizend kunnen najagen en zouden twee er tienduizend op de vlucht kunnen drijven, als niet hun Rots hen verkocht en Yahweh hen prijsgegeven had. Want hun rots is niet als onze Rots; onze vijanden mogen zelf oordelen. Waarlijk, hun wijnstok stamt uit de wijnstok van Sodom en uit de wijngaarden van Gomorra; hun druiven zijn giftige druiven, bitter zijn hun trossen. Hun wijn is slangenvenijn en wreed addervergif.

In de tijd van Jacobs benauwdheid krijgt Israël te kampen met twee beesten. We hebben ontdekt dat dit het beest uit de volkeren-zee is, oftewel de vorst van Babel (Irak) plus het beest uit het land, de Antichrist, oftewel de pseudo-Gezalfde. In alle complottheorieën, die je in overvloed van het internet kan halen, wordt nauwelijks onderscheid tussen deze twee gemaakt.

Is het terecht om als de dood zo bang te zijn? Die indruk wordt zeker onder christenen veelal gewekt. Met allerlei schijnbewijzen uit de Islam zelf wordt met name zo een hele angst (en daarmee ook haat) voor de moslims opgeklopt. Al die complotideeën hebben niets, maar dan ook niets met één van deze twee creaties te maken. Trouwens angst? Waarvoor? De Bijbel gebruikt voor deze twee beesten verkleinwoordjes. Het zijn beestjes. Ach!!!

Het probleem is niet dat er indrukwekkende monsterdieren te vrezen zijn in de grote verdrukking. Het probleem is dat het volk Israël er haar vertrouwen op stelt.

Deuteronomium 32:31 Hun rots is niet als onze Rots;

Men vertrouwt zomaar iemand die beweert de Gezalfde des Heren te zijn. Herken je dat? Die gezalfde beweert gezaghebbende profetieën en gezichten van God over die vorst uit Irak te hebben. Herken je dat?

Israël gaat een zevenjarig verbond met die vorst aan. Hoe is dat mogelijk? Ken je dan niet het krachtig charismatisch spreken van bepaalde gezalfden des Heren? Ken je dan niet het overtuigende bewijs door grote wonderen? Die vorst is wel eventjes uit de dood opgestaan! Welke gebedsgenezers kan zo'n goddelijk bewijs van Zijn roeping overleggen? Zijn beeld komt ter verering in de letterlijk herstelde tempel in Jeruzalem te staan. Ieder draagt zijn merkteken als een soort nieuw kruisje. Het grote probleem in de grote verdrukking is hun onvoorwaardelijk vertrouwen op deze beestjes in plaats van op Yahweh.

Deuteronomium 32:31-32 Hun rots is niet als onze Rots;, want hun wijnstok stamt uit de wijnstok van Sodom en uit de wijngaarden van Gomorra;

Hier tekent Mozes het probleem van het volk in de grote verdrukking. Hun wijnstok stamt uit de wijnstok van Sodom en uit de wijngaarden van Gomorra. Misschien zegt het je nog niks of je duikt gelijk op de negatieve betekenis van Sodom en Gomorra. Nee, het gaat hier nog veel meer om de onderwerping, de verering, de aanbidding. Voor wie buigen zij zich neer?

Als er iets echt verbonden zit aan het volk Israël, dan is het wel de uitdrukking 'Wijnstok'.

Deuteronomium 8: 7-8 Yahweh, jullie God, brengt jullie in een goed land, een land van beken, bronnen en wateren, die in de dalen en op de bergen ontspringen; een land van tarwe en gerst, van wijnstokken, vijgenbomen en granaatappels;

1 Koningen 4:25 Juda en Israël zullen gerust wonen, ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgenboom,

Ja, Israël zelf is de wijnstok van God.

Psalm 80:8 U hebt een wijnstok uit Egypte uitgegraven,

Psalm 80:14 O God der heerscharen, keer toch weer, aanschouw uit de hemel en zie, en sla acht op deze wijnstok,

Jesaja 5:7 De wijngaard van Yahweh Zebaoth is het huis van Israël,

Jeremia 2:21 Ik had jullie geplant als een edele druif, een volkomen zuiver zaad; maar hoe zijn jullie ten opzichte van Mij veranderd in wilde ranken van een vreemde wingerd

Jeremia 6:9 Zo zegt Yahweh Zebaoth: Lees, lees het overblijfsel van Israël als een wijnstok na;

Hosea 10:1 Israël is een welige wijnstok, die zijn vruchten voortbrengt;

In het Nieuwe Testament zien we dan Jezus absolute verbintenis met Zijn aardse volk Israël.

Johannes 15:1-6 Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de landman. Elke rank aan Mij, die geen vrucht draagt, neemt Hij weg, en elke die wel vrucht draagt, snoeit Hij, opdat zij meer vrucht zal dragen. Jullie zijn rein om het woord, dat Ik tegen jullie gesproken heb; blijft in Mij, zoals Ik in jullie. Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo kunnen jullie dat ook niet, als jullie in Mij niet blijven. Ik ben de wijnstok, jullie zijn de ranken. Wie in Mij blijft, zoals Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunnen jullie niets doen. Wie in Mij niet blijft, is buiten geworpen als de rank en is verdord, en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur en zij worden verbrand.

Hier zie je in de ware wijnstok het pure leven dat God ook in Israël wil openbaren. Ik doe weer even die stap terug om nog eens te vragen: Voor wie buigen zij zich neer? Die wijnstok heeft namelijk alles te maken met hun onderwerping, hun verering, hun aanbidding. Het Hebreeuwse zelfstandig naamwoord 'gephen' voor ons woord 'wijnstok' komt namelijk voort uit een werkwoord, dat 'buigen' betekent.

Israël zal in die tijd van Jacobs benauwdheid zich neerbuigen voor die rots, die feitelijk niet hun Rots is. Hun vertrouwen hadden ze op hun Rots en Messias Jezus Christus mogen stellen. Hij maakte Zich één met Zijn volk en werd hun bron van leven. Maar.....

Johannes 5:43 Ik ben gekomen in de naam van Mijn Vader en jullie nemen Mij niet aan; als een ander komt in zijn eigen naam, die zullen jullie wel aannemen.

Israël is de wijnstok van God. Ze hebben zich echter voor een ander gebogen. Jezus Christus is de ware wijnstok. Waar Israël faalt, daar buigt Jezus Christus zich volledig neer voor Zijn God. Hij gaat de weg van vernedering. Daarin maakte Hij Zich volledig één met Zijn volk.

Zij zijn ontrouw! Wat kan God dan doen? Verwachten we wellicht dan dat Hij woedend en tierend uitpakt om hen eens en voor altijd uit te schakelen?

Romeinen 3:3 Als sommigen ontrouw geworden zijn, zal dan hun ontrouw de trouw van God tenietdoen?

2 Timotheus 2:13 Als wij ontrouw zijn, Hij blijft trouw, want Zichzelf verloochenen kan Hij niet.

God verbergt Zijn volk bij Zich en koestert het als Zijn schat.

Deuteronomium 32:34 Is het niet bij Mij weggeborgen, verzegeld in mijn schatkamers?

22. Afsluitende studie van deze serie

Ja, we zouden nog eindeloos kunnen doorgaan over al de Bijbelse lijnen betreffende Gods oordelen. Wie weet, wellicht komen we ooit nog eens zover. Maar voorlopig houd ik het hier bij.

Deuteronomium 32:31-32 Hun rots is niet als onze Rots;, want hun wijnstok stamt uit de wijnstok van Sodom en uit de wijngaarden van Gomorra;

Israël is ontrouw. Zij zouden op Yahweh, hun Rots, mogen vertrouwen, maar ze gaan hun vertrouwen op die rots, die komt in zijn eigen naam, stellen. Ze mogen in Christus de ware wijnstok vinden, die zich neerbuigt voor Vader God. Hun wilde ranken zullen echter een vreemde wingerd worden. Ze gaan zich voor een ander neerbuigen.

Zij buigen zich voor de antichrist en het beeld van de mens der wetteloosheid. Wat voor een tijd wordt dat? De tijd van herhaling. De tijd van Sodom en Gomorra.

Lukas 17: 26-30 Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen: zij aten, zij dronken, zij huwden, en zij werden ten huwelijk genomen tot op de dag, waarop Noach in de ark ging en de zondvloed kwam en allen verdelgde. Op dezelfde manier als dat het gebeurde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Maar op de dag, waarop Lot uit Sodom ging, regende vuur en zwavel van de hemel en verdelgde hen allen. Op precies diezelfde manier zal het gaan op de dag, waarop de Zoon des mensen geopenbaard wordt.

Het wordt een tijd als in de dagen van Noach. Het wordt weer precies eender als in de tijd dat Lot met zijn gezin uit Sodom moest vluchten. Eén van de kenmerken van die tijden is dat zij huwden en ten huwelijk genomen werden. Een uitdrukking waar ik me zeer lang over verbaasd heb. Kijk eens naar de beschrijving van die tijd in Lukas, maar ook in de andere evangeliën. Wat vind je nou zo negatief aan huwelijken, dat daar een oordeel over moet komen?

De tijd van Noach werd gekenmerkt door al die vreemde huwelijken, die feitelijk vermengingen tussen engelen, oftewel geestelijke machten, en mensen waren. De mensheid was, op het gezin van Noach na, door deze vermenging een hybride ras geworden. God moest de mens redden en daar zat maar één ding op. Totale uitroeiing van dat hybride soort.

Was die vermenging na de zondvloed afgelopen? Nee!

Genesis 6:4 De reuzen waren in die dagen op de aarde, en ook daarna, toen de zonen van God tot de dochters van de mensen kwamen,

Ook daarna! En dat bleek maar al te duidelijk!

Genesis 19: 4-5 Zij [De 2 engelen] hadden zich nog niet ter ruste gelegd, of de mannen van de stad, de mannen van Sodom, omsingelden het huis, van jong tot oud, de hele bevolking, niemand uitgezonderd, en zij riepen Lot toe en zeiden tegen hem: Waar zijn de mannen, die vannacht bij jou gekomen zijn? Breng hen bij ons buiten, opdat wij met hen [met engelen] gemeenschap hebben.

Judas 1: 6-7 Engelen, die aan hun oorsprong ontrouw werden en hun eigen woning verlieten, heeft God voor het oordeel van de grote dag met banden van de aïoon onder donkerheid bewaard gehouden; zoals Sodom en Gomorra en de steden in hun nabijheid, die op net zo'n manier als zij hun hoererij hebben botgevierd en ander vlees achterna gelopen zijn, daar liggen als voorbeeld, onder een straf van het vuur van de aïoon.

O, het is zo populair om over homofilie als Sodomie te spreken. Het heeft er echter totaal niks mee te maken. Als het inderdaad homoseksualiteit was geweest, dan zou het nou juist hetzelfde vlees zijn geweest, wat ze achterna gelopen waren. Nee, ze waren ander vlees (vlees van geestelijke wezens) achterna gelopen. Weer was het de gehele bevolking van die streek, die door vermenging, oftewel huwelijksverbintenis, de menselijke soort uitroeide en voor een hybride ras zorgde. Weer greep God in om nou juist weer de mensheid te redden.

Genesis 19:24 Toen liet Yahweh zwavel en vuur op Sodom en Gomorra regenen, van Yahweh, uit de hemel;

Lukas 17:29 Op de dag, waarop Lot uit Sodom ging, regende vuur en zwavel van de hemel en verdelgde hen allen.

Deuteronomium 32: 32 Hun wijnstok stamt uit de wijnstok van Sodom en uit de wijngaarden van Gomorra;

Ja, maar hier wordt over Israël gesproken als de wijnstok van Sodom en de wijngaarden van Gomorra. Hoe moeten we dat dan zien?

In de dag des Heren zal Jeruzalem geestelijk 'Sodom' genoemd worden. Dat is geen sprong van onze zelfbedachte vergeestelijking. Dan was zo'n kreet echt niks waard geweest. Nee, de Schrift geeft zelf overduidelijk een uitleg over Jeruzalem als het geestelijke Sodom.

Jesaja 1: 8-10 Dochter van SionAls Yahweh Zebaoth ons niet enige weinige ontkomenen had overgelaten, waren wij als Sodom geworden, aan Gomorra gelijk. Hoort het woord van Yahweh, bestuurders van Sodom; neig je oor tot de onderwijzing van onze God, volk van Gomorra.

Jeremia 23:14 Bij de profeten van Jeruzalem heb ik gezien wat afschuwelijk is: ...; zij zijn Mij met zijn allen bij elkaar als Sodom geworden, zijn inwoners als Gomorra.

Openbaring 11:8 Hun lijk [van de 2 getuigen] zal liggen op de straat van de grote stad, die geestelijk genaamd wordt Sodom en Egypte, waar ook hun Heer gekruisigd werd [Jeruzalem].

De zonde van Sodom en Gomorra zal in de eindtijd weer in volle openheid gepraktiseerd worden onder de heerschappij van die vorst uit Irak en die imitatie Gezalft uit Israël. Wellicht dat die vorst zelf zo'n hybride is, voor wie het een peulenschilletje is om te herstellen uit de dood. Het moet wel een goddelijk figuur lijken, anders kan die gezalft nog zo gezalft spreken, maar dan krijg je dat beeld niet in de Tempel om te worden aanbeden.

Even een tussendoortje: Tegenwoordig hoor je al her en der van dergelijke vermengingen (buitenaardse wezens met mensen), maar het is nu nog in het verborgene. Ik heb zelf het idee dat het niet zo lang meer zal duren dat dit weer net zo openlijk gevierd zal worden als in de tijd van Noach en Sodom en Gomorra. Het kan zelfs zo snel gaan dat jij dit wellicht leest als het al gewone kost geworden is. Maar net als het oordeel kwam in de tijd van Noach en Lot om de mensheid te redden, zo zal dat ook in de dag des Heren komen.

Amos 4: 5-11 Zo willen jullie het toch graag, o Israëlieten, luidt het woord van Adonai Yahweh.... Ik heb onder jullie een omkering aangericht, zoals God Sodom en Gomorra omgekeerd heeft, zodat jullie gelijk zijn geworden aan een brandhout uit het vuur gerukt. Toch hebben jullie je niet tot Mij bekeerd, luidt het woord van Yahweh.

Heeft het oordeel dan toch het laatste woord. Hebben die hel en verdoemenispredikers dan toch gelijk? Nee, nee en nog eens nee!!! Evenals er een keer komt in het lot van Sodom, zo komt er ook een keer in het lot van Jeruzalem.

Ezechiël 16: 1-56 Het woord van Yahweh kwam tot mij: Mensenkind, doe Jeruzalem haar gruwelen kennen en zeg: zo spreekt Adonai Yahweh tot Jeruzalem: je kleine zus die ten zuiden van je woonde, was Sodom met haar dochters.... je zus Sodom, samen met haar dochters, heeft niet gedaan wat jij gedaan hebt, samen met jouw dochters. ... dit was de ongerechtigheid van je zus Sodom: Ik zal een keer brengen in haar lot, het lot van Sodom en haar dochters ...; en tevens zal ik een keer brengen in jouw lot, ... Je zus, Sodom en haar dochters, zullen terugkeren tot haar vorige staat; ...; en jij en je dochters zullen eveneens terugkeren tot je vorige staat.

Gods oordeel is er juist om Zijn genade ten volle te leren kennen!

Ik ben me er terdege van bewust dat we nog maar slechts een kort inkijkje in Deuteronomium 32 hebben gehad en wat hebben we gezien? Gods weg in oordelen om Zijn genade aan de mensheid te tonen. Ik hoop dat het een aanzet geweest is om nu zelfstandig nog dieper in de Schrift betreffende Gods oordeel en Zijn genade te duiken.

